

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Abril · Maig del 2010 · Núm. 44 · 4 €

**Som socis,
som Barça**

Cada carnet, una
manera diferent
de viure el club

gasNatural

UNION FENOSA

Encenem la flama de l'afició

Gas Natural proveedor oficial
del Futbol Club Barcelona

El Barça, el club dels socis

Passen els anys i el futbol segueix evolucionant. El joc s'ha convertit en espectacle i el futbol, en una indústria molt forta. Avui és probablement l'espectacle més gran del món, i ha esdevingut un fenomen de masses que es mou en unes magnituds econòmiques que se'ns escapen. La immensa majoria dels clubs s'han transformat en societats mercantils, i cada dia són menys –la minoria– els que funcionen de manera sostenible. En molts casos els clubs sobreviuen gràcies a les inversions milionàries de multinacionals, de patrocinadors o de magnats. Això, però, no és gratuït. En aquests casos la presa de decisions només respon a criteris empresarials quan la realitat del futbol, viscut com l'entén el FC Barcelona, és diametralment oposada. En qualsevol companyia l'objectiu final dels accionistes és guanyar diners, mentre que per al Barça el que realment és important són els títols.

Davant l'evidència que la transformació dels clubs en societats mercantils no ha aconseguit en la majoria dels casos la seva rendibilitat econòmica, hi ha moltes veus que reclamen retornar la propietat dels clubs als seus associats. És el cas de la proposta del govern britànic, que estudia reformar l'estructura financera dels clubs de la Premier League.

En aquest context, la singularitat del FC Barcelona té una rellevància extraordinària. El seu model de propietat és únic al món. Una propietat dividida en 175.000 parts, indivises i intransferibles, totes de la mateixa mida. Una propietat en mans dels seus socis. Una singularitat que s'ha convertit en un valor irrenunciable, forjat al llarg de molts anys

d'història, havent superat períodes duríssims, marcats per les dificultats econòmiques.

La força social del FC Barcelona és la base de la seva raó de ser. Ara bé, per seguir competint amb igualtat de condicions amb clubs que s'aprofiten d'injeccions econòmiques extraordinàries, el Barça ha de seguir reforçant la seva massa social, al mateix temps que la fa créixer i explora noves fonts d'ingressos, probablement inspirades en les possibilitats que ofereix un món global. En aquest sentit,

EL BARÇA ÉS SINGULAR. EL MODEL DE PROPIETAT ÉS ÚNIC AL MÓN. UNA PROPIETAT DIVIDIDA EN 175.000 PARTS

el Barça ha entès que en plena globalització podia aprofitar la seva singularitat. Lluny de diluir-la, fent-la més forta, té més valor.

Ser soci del Barça és un senyal d'identitat per a milers de barcelonistes

d'arreu del món. És l'afirmació d'un tarannà molt propi. És l'expressió de qui se sent part del millor club esportiu del món. Avui cada soci gaudeix del seu carnet a la seva manera, com indica la portada d'aquest exemplar de la REVISTA BARÇA. Tantes formes com avantatges i beneficis atorga el carnet. I en uns mesos tornarem a viure una de les màximes expressions d'aquesta singularitat, les eleccions a la presidència del club, una *rara avis* en el futbol actual, una expressió de què poques entitats poden presumir. Gaudim-ne doncs!

ABRIL - MAIG DEL 2010

EDITA Futbol Club Barcelona Av. d'Aristides Maillol s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 **revista@fcbarcelona.cat**

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** Eduard Pujol i David Saura **REDACTORS** David Carabén, Xavier Catalán, Jordi Clos, Miriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Aleix Santacana, Carles Santacana, Anna Segura, Llorenç Tarrés, Txemi Terés i Manel Tomàs **REDACTORS EN PRÀCTIQUES** Sira Baró i Meritxell Matas

COL-LABORACIÓ ESPECIAL Joan Vidal **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTOS DE PORTADA** Àlex Caparrós (FCB) **FOTOGRAFIA**

Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Família Barrufet, Kim Manresa, Enric Lucena, Universitat Rovira i Virgili, Asobal i Cordonpress - Miguelez.

PUBLICITAT FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo

TIRATGE 143.500 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes. La redacció d'aquest número s'ha tancat el 31 de març del 2010.

ESCRIU
EL
FUTUR.

PENSA
RAPID

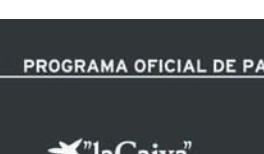

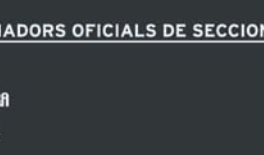

MERCURIAL
VAPOR SUPERFLY II

TRACCIÓ
SOTA DEMANDA

ELS TACS ADAPTATIUS DE LES
MERCURIAL VAPOR SUPERFLY II
S'ESTENEN I RETRAUEN PER A
ACONSEGUIR UNA ADHERÈNCIA
LETAL EN QUALSEVOL CONDICIÓ I
QUALSEVOL SUPERFÍCIE. REESCRIU
LES LLEIS DE LA VELOCITAT.

MÀXIMA VELOCITAT AMB
NIKEFOOTBALL+

TOT EN UN SOL CARNET Cinc socis, cinc històries	8	
SOM UN CLUB En mans dels socis	16 ■	
BARÇA 2.0 Presència blaugrana a la Internet social	20	
ELS CAVALLERS DE LA TAULA RODONA Pelé, Cruyff, Platini i Beckenbauer parlen del Barça	24 ■	
BARRUFET L'últim mite de l'handbol	32 ■	
EL COR DEL BARÇA La Fundació, sota el prisma de Kim Manresa	36	
PARLEM DE... Joaquim Maria Puyal, el notari del Barça	40 ■	
QUÈ HA PASSAT Resum de l'activitat institucional	44	
RECORDA, MÍSTER Udo Lattek	50 ■	
EL CLUB PER DINS Magda Oranich	52	
QUINA NIT! Votacions en ple franquisme	56 ■	
L'EX... Periko Alonso, el pulmó basc	58	
TRESORS La samarreta de Sastre	61 ■	
MARXANDATGE La FCBotiga, remodelada	62	

tota la informació del Barça a www.fcbarcelona.cat

PATROCINADORS **PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA**

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS **MITJANS COL-LABORADORS**

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS **PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS**

BÀSQUET
HANDBOL
HOQUEI PATINS
HANDBOL

Un carnet, infinites vivències

El Barça és un club format i regit pels seus 175.000 socis. Ser soci és formar part de l'emoció i la il·lusió de continuar sent més que un club. És participar i ajudar a construir un club amb projecció mundial que intenta donar espectacle i títols des del futbol fins a la resta de disciplines esportives. Però ser soci també permet gaudir d'un munt de serveis i avantatges i convertir el fet de ser soci en una experiència única i intransferible.

ALEVI
Nom: **GEORGINA ISERN MEMBA**
451112

CARNET FCBSOCI 2010
Nom: **RAMON GARCIA LACABA**
44117

Tot en un sol carnet

Tot el club en un carnet. Les maneres de viure el Barça són múltiples, com els avantatges i els serveis que ofereix el carnet de soci. Us en presentem cinc exemples

T Llorenç Tarrés F Àlex Caparrós - FCB

Cinc socis. Cinc culers. Cinc històries. Hi ha centenars de milers de raons per fer-se soci del Barça. Cada soci té la seva. La seva raó..., i la seva història relacionada amb el Barça. Com en Ramon Amigó, un entrançable avi que va fer sòcia la seva néta el mateix dia del naixement; com en Rui Ilharco, un portuguès afortunat guanyador del sorteig Llotja Oberta; com la Dolors Rius, una sòcia molt participativa que ha viscut en primera persona alguns dels grans moments del barcelonisme; com en Marc Pagès, un jove aficionat al futbol

EL VENTALL DE SERVEIS ÉS AMPLI, ADAPTAT A TOTES LES NECESSITATS

més, però s'arribaria al mateix comú denominador: ser soci del club té molts avantatges, múltiples serveis i moltes històries personals al darrere. "Del Barça no ho és qui vol, sinó qui ho sent", com ens recorda en aquest reportatge en Rui.

Dret a vot

Un dels avantatges fonamentals de la condició d'associat és disposar del dret a vot -per als majors de 18 anys amb més d'un any d'antiguitat- i poder decidir el futur del club. Aquest estiu, milers de socis seran convocats a les urnes i en triaran el nou president. En Ramon no faltarà a la cita. En Marc encara

sala que no es perd gairebé cap partit al Palau; o l'Àlex Compte, un futur periodista que creix amb el Barça. Són cinc històries diferents. Se n'haurien pogut triar moltes

no sap qui votarà. Per a en Brian López, soci blaugrana de Gibraltar, "poder votar és el més important". I és que els membres de molts clubs no tenen aquest dret en un futbol cada cop més global, més allunyat dels mateixos aficionats i, sobretot, cada cop més vinculat als interessos econòmics. En el cas del Barça, els socis també poden participar activament en les assemblees ordinàries. En aquest cas és imprescindible ser compromissari, fet que permet votar els pressupostos o ratificar els comptes de cada exercici.

Més avantatges. Ser soci del club és premiat amb sortejos mensuals que s'efectuen entre tots els socis (adequats a les diverses franges d'edat). I també el fet de seguir-ne sent. El FC Barcelona premia la fidelitat, amb diferents regals en el moment de cada renovació (el fill de la Dolors, en Roland, ha estat premiat amb la possibilitat de viure en directe i de franc tota la segona volta de la Lliga, també lluny del Camp Nou) i amb el premi a la fidelitat als 25, 50 i 75 anys com a soci. L'entrega de les insígnies del club per part d'un dels directius és un dels moments més emotius i esperats per a molts socis.

El millor futbol, al Camp Nou

Aconseguir un abonament per anar al Camp Nou és, per motius obvis, ben complicat. Però hi ha diverses possibilitats d'aconseguir entrades per veure l'equip de Guardiola i així ho saben la Dolors i l'Àlex, que pel fet de ser socis gaudeixen de descomptes exclusius en qualsevol canal de venda d'entrades. Una altra molt bona opció és adquirir els lots d'entrades vàlids per a tres, sis o nou partits

Ramon Amigó Reus

soci número 10977

Socis des del primer dia

Encara no sap qui és Leo Messi. No coneix el talent de Xavi i Iniesta ni ha vist cap aturada salvadora de Víctor Valdés. No ha celebrat com el capità Puyol aixecava les sis copes que ha guanyat en un sol any l'històric Barça de Guardiola, ni ha viscut mai l'ambient màgic que

MOLTS VOLEN FER SOCI ALGUN FAMILIAR EL DIA DEL NAIXEMENT HI HA QUI ARRIBA A L'EXTREM DE PRESENTAR-SE AL CAMP NOU AMB UNA ECOGRAFIA. PERÒ PER SER SOCI, UN HA D'HAVER NASCUT

generen les grans nits del Camp Nou. Però la Lua ja és blaugrana de cap a peus. La Lua creix amb el Barça. Ramon Amigó té una tradició. Una tradició molt culer i que a casa seva no es discuteix. Considera que el Barça "és una religió" i el primer que cal fer amb un nounat de la família és batejar-lo com a blaugrana. El seu fill va néixer el 1974 i poc després va esdevenir soci. La Lua, la primera néta d'en Ramon, ho va ser

tot just quatre hores després d'haver nascut.

No és un cas aïllat. Cada vegada més persones comparteixen l'emoció de fer soci algun familiar el mateix dia del naixement. Hi ha qui arriba a l'extrem de presentar-se al Camp Nou amb una ecografia. Per si tenen la temptació, cal saber que, per ser soci, un ha d'haver nascut. Sortint de l'hospital i amb una foto de la Lua al seu mòbil, en Ramon va presentar-se a l'Oficina d'Atenció

al Barcelonista (OAB) per fer els tràmits necessaris. Si bé ho hauria pogut gestionar per telèfon, no va dubtar gens i de regal va endur-se a casa el pitet, els peücs i tots els productes que completen la Cistella Nadó que el club regala als socis nounats.

"Jo li dec un gran favor o una mala jugada al club, segons com es miri; vaig conèixer la meua dona en un desplaçament de Lliga a València", fa broma en Ramon mentre la Conxita passeja la Lua amb un somriure de complicitat. "Per a mi el Barça és un sentiment que va més enllà de guanyar o perdre. Suposo que influeix molt l'època en què vaig començar a seguir el Barça, per tot el que suposava el club en aquells moments; això és el que intento transmetre a la família", explica amb l'orgull de qui ben aviat rebrà la insígnia de 50 anys de fidelitat a l'entitat. La commemorativa dels 25 li va entregar Nicolau Casaus.

Amb set mesos, la Lua ja ha trepitjat la gespa del Camp Nou, vestida per a l'ocasió. "Que diferent que es veu des d'aquí a baix", exclama l'avi. La néta, curiosa, s'ho mira de costat a costat i de dalt a baix. Li cau la baba, però l'àvia ens diu que no és pas per la impressió que li genera l'estadi. La propera vegada que la Lua trepitgi el verd de l'estadi ben probablement serà als quatre anys, edat a partir de la qual ja podrà fer-se la foto amb el primer equip abans d'un partit, un dels molts avantatges que ofereix el programa *Creix amb el Barça*. En Ramon, per la seva banda, ja té un segon nét de camí i, és clar, el primer que farà després de donar-li la benvinguda serà fer-lo soci del Barça.

Dolors Rius Fabregat
soci número 86400

De Vinaròs a on sigui

De Vinaròs al Camp Nou o a qualsevol lloc on jugui el Barça. Aquesta és la filosofia de la Dolors Rius i la seva família, capaços tots ells de seguir l'equip blaugrana allà on faci falta. Sempre a través del lloc web del club, molt sovint compren entrades per venir a l'estadi i no se solen perdre els grans desplaçaments de la temporada. “És un gran esforç venir al Camp Nou, per la distància que hi ha des de Vinaròs (uns 210 quilòmetres). Si el partit acaba tard, arribem a casa a hores intempestives, però la victòria compensa les hores de viatge”.

A banda de la seva família, a la Dolors l'acompanya la sort. Sòcia des de fa set anys ha viscut en primera persona una bona part dels èxits recents. Va ser a París i a Roma. També va ser a la Final Four de bàsquet a Berlín de la temporada passada... “Els desplaçaments es viuen diferent. Fora de Catalunya et sents encara més culer, per la germanor que hi ha amb altres aficionats blaugranes que et vas trobant”. Tots units fent força, com diu l'himne del club.

Des de fa dies, la Dolors té entre cella i cella una imatge: veure aixecar la quarta Copa d'Europa al Bernabéu. “El que sigui, per viure un moment així”, ens explica. Si el Barça de Guardiola arriba a la final del 22 de maig, no dubteu que la Dolors hi serà.

Marc Pagès Valls
soci número 88408

Seccions a cost zero

“Vaig més al Palau que al Camp Nou”. Ho diu en Marc Pagès, soci blaugrana de 17 anys a les portes de presenciar un partit de la Divisió d'Honor de futbol sala (a la foto, al costat del tècnic Marc Carmona). Aquest és el seu esport preferit, el que practica, i sempre que l'horari dels seus partits li permet s'acosta a veure Javi Rodríguez i companyia. “Si no fos gratuït no podria venir tan sovint”, admet. Efectivament, un dels avantatges de ser soci del Barça és poder veure en directe i sense cost els partits d'handbol, futbol sala i hoquei patins. Soci del Barça des de fa cinc anys però culer des de temps enrere, en Marc anima tothom a no deixar escapar aquesta oportunitat: “Els partits de futbol sala són més emocionants i espectaculars que els de futbol, es poden decidir a l'últim minut i sempre hi ha molts gols. A més, el Barça ha fet un equip per lluitar pels títols, cosa que s'agraeix”.

A casa d'en Marc tothom és soci i les seccions tenen un nom que el sap tothom. Saben que la grandesa del Barça es deu també als seus títols. “Sempre que hi he anat m'ho he passat molt bé”, reconeix. I el futbol? “No em perdo els grans partits”, però sovint passa que ningú pot anar al camp. Aleshores, “el que fem és alliberar les localitats” amb el Seient Lliure.

de Lliga, amb flexibilitat per triar els duels que prefereixin.

A banda de venir al Camp Nou, la Dolors té un desig: veure la renovació del Museu, que aposta per un clar enfocament multimèdia. "Així que pugui vindrem tota la família", explica. Quan ho faci, podrà fer el Tour del Camp Nou i veure les entranyes de l'estadi i llocs habitualment reservats per als jugadors i directius, de franc. I parlant de museus i de cultura, sent sòcia del Barça, ella i qualsevol podran avançar-se a les estrenes de teatre, de cinema i de concerts; aconseguir descomptes a l'FCBotiga, i gaudir d'esdeveniments exclusius per als socis i d'activitats per a tota la família, com ara patinar a la pista de gel.

Informa't a través del club

El Barça és un món apassionant, constant generador de notícies i informacions de tota mena. Si vols estar al dia com l'Àlex, el Rui o el Marc, ho pots fer per Internet, per escrit o a través del telèfon mòbil. Mensualment, a la teva adreça de correu pots rebre el butlletí electrònic, amb notícies, avantatges, descomptes, vídeos, sorteigs i altres sorpreses.

L'actualitat més recent la pots rebre amb l'Infosocis Digital. Les alertes al correu electrònic o via SMS, d'altra banda, t'informen del dia i l'hora dels propers partits. I si t'agrada la informació en

ELS DESCOMPTE EN LA COMPRA D'ENTRADES, MOLT VALORAT PELS SOCIS

paper, la REVISTA BARÇA i el DIARI DEL CAMP Nou no et deixaran mai indiferent. Sent soci del club, a més, podràs disposar d'un correu electrònic exclusiu.

Oferta per als més petits

El Barça és pioner també en l'adaptació dels seus avantatges per als socis més joves, que ja disposen d'un carnet personalitzat que podran anar col·leccionant. El programa *Creix amb el Barça*, que agrupa tots els serveis adreçats als més joves, s'ha convertit ja en tota una referència per a altres clubs. Els petits de la casa també tenen avantatges. També tenen maneres d'informar-se. I sobretot tenen un espai on passar una bona estona amb l'himne del Barça de fons, el lloc web fcbjunior.cat.

Els Barça Toons i els millors jocs els esperen. L'Àlex, per exemple, ja gaudeix del programa d'avantatges exclusiu. Amb *Creix amb el Barça*, podràs participar en concursos, fer-te la foto amb els cracs del primer equip en dia de partit, fer de recollidors de pilotes, conèixer Pep Guardiola en persona i aconseguir un bon grapat de regals. Tot plegat dividit en tres franges d'edat perquè els socis d'entre 0 i 18 anys s'hi trobin a gust.

Rui Ilharco
soci número 150568

Directiu per un dia

Camp Nou. 6 de febrer d'aquest 2010. Barça i Getafe s'enfronten a la gespa i entre les desenes de milers d'espectadors n'hi ha un que viu el partit amb especial il·lusió. Rui Ilharco no havia vist mai en directe l'estadi. És portuguès i va venir per primer cop després de ser l'afortunat guanyador de la Llotja Oberta, un sorteig que regularment es fa entre tots els socis del club (majors d'edat, això sí) pel simple fet de ser-ho.

Que el Barça és un sentiment global, tant se val d'on venim, si del sud o del nord, queda fora de tot dubte en casos com ara el del Rui. Seguidor de l'Sporting de Portugal -no soci- però culer de cap a peus. "El meu somni era veure el Barça al Camp Nou; podeu imaginar com em sentia de feliç quan em van notificar el premi", ens explica. En Rui (a la foto, el segon per la dreta) es va poder sentir directiu per un dia. Abans, durant i després del partit, va compartir la zona noble de l'estadi amb els directius blaugranes, una manera "força diferent i ben especial" de veure un partit. "Vaig quedar impressionat amb l'atmosfera del camp".

I us preguntareu perquè un portuguès és soci del club. "Per dues raons: primer, perquè em vaig enamorar del seu futbol. I segon, perquè del Barça no ho és qui vol, sinó qui ho sent". Clar i portuguès.

Àlex Compte Lozano
soci número 134678

Un tresor signat

Molt, molt culer. Llegeix cada dia la premsa esportiva, no un sinó dos i a vegades tres diaris. Segueix al dia tota l'actualitat blaugrana i sempre que pot ve al Camp Nou o es desplaça amb l'equip. Fins aquí aquest podria ser el retrat normal i habitual d'un seguidor del Barça. La singularitat del cas és que es tracta d'un nen d'onze anys. L'Àlex Compte és un fidel aficionat al Barça i també un soci molt actiu, especialment a través de la web Barça Junior, on no passa un dia en què no gaudeixi una estona dels jocs, dels concursos i de l'agenda cultural infantil que s'hi ofereix. Dins del programa d'avantatges exclusiu per a socis *Creix amb el Barça*, l'Àlex va poder viatjar amb els seus pares a Bilbao i altres familiars acompanyant l'expedició del Barça. Allà va viure "una de les grans experiències" de la seva vida. "Va ser un somni, vaig tenir molta sort", confessa. Especialment emotiva va ser la seva trobada amb Sylvinho. L'Àlex, en agraïment a les atencions que va rebre del jugador brasiler, li va escriure una carta. Sylvinho li va respondre i li va enviar una samarreta signada. "És un tresor, no la utilitzo per jugar", ens explica. També va quedar impressionat per en Messi, "però el pobre va atabalat i no podíem estar tanta estona amb ell".

'FES DE PEP', EL GRAN DESCOBRIMENT

L'Àlex Compte, com molts altres usuaris de la web Barça Junior, participa regularment en el *Fes de Pep*, el joc que converteix els socis júnior en entrenadors del Barça. Cada vegada més nois i noies proven d'endevinar les convocatòries i les alineacions del tècnic del Barça, un concurs on es poden guanyar entrades per als partits i la possibilitat de conèixer Guardiola en persona, com va tenir el privilegi de fer la Lauren López, àlies *Inglesa*, que va viatjar expressament des de Gibraltar per a l'ocasió.

**Vols ser titular
al Camp Nou?**

www.busquemtitulars.com

Visa Barça

Has acompanyat el FC Barcelona en tots els seus triomfs. Has gaudit com mai l'any en què ho ha guanyat tot. I ara és el teu torn, perquè arriba una nova competició en la qual pots ser el protagonista: **el Gran Partit de la Visa Barça de "la Caixa"**, una jornada inoblidable i plena de sorpreses al Camp Nou.

T'imagines ser el pròxim titular de la Visa Barça que jugui al teu camp preferit? Entra al web www.busquemtitulars.com i apunta-t'hi per poder ser titular al Camp Nou el 29 de maig vinent. Complir aquest somni és cada vegada més a prop.

Parlem?

**EL 29
DE MAIG
ESTÀS
CONVOCAT
AL
CAMP NOU**

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa", on-line a través del web o trucant al 902 239 498.

Socis + 15 Sènior

TINGUES VEU I VOT

Forma part del club i involucra't amb el FC Barcelona:

Dret a votar a les eleccions a la presidència i decidir el futur del teu club (*).

Opció de participar en l'assemblea general, òrgan suprem de govern del FCBarcelona.

Expressar-te a través dels canals de comunicació oficials del club amb garantia de resposta.

(* Cal ser major d'edat i tenir una antiguitat mínima d'un any com a soci.

Identifica't:

FCBWebmail, el correu electrònic dels socis: elteunom@socis.fcbarcelona.cat

GAUDEIX DE L'ESPECTACLE BLAUGRANA

Només els socis s'asseguren el seu lloc al Camp Nou i al Palau Blaugrana.

ENTRADES

Assegura't un lloc a l'estadi i al Palau comprant les entrades des de l'inici de temporada per a qualsevol partit de Lliga, amb un descompte general d'un 20%* i d'un 40% per a promocions especials.

Preferència absoluta per la compra d'entrades en partits importants com el Reial Madrid, de Champions o possibles finals.

ABONAMENTS

Disponibles per a socis cada inici de temporada amb descomptes:

Pack 3, 6 o 9 partits Lliga amb flexibilitat per escollir el que desitgis veure.

Pack Lligueta Champions per veure els 3 partits a casa de la Lligueta de Campions.

Per al **Palau** també existeixen quatre tipus d'abonament: bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala.

Tria esport i abona-t'hi.

(* Excepte R. Madrid i partits A+.

0-5 Aleví 6-15 Infantil

VIU EL CLUB

ACTIVITATS EXCLUSIVES PER A SOCIS

Practica l'esport amb el partit Socis al Camp Nou, on 100 socis poden fer realitat el seu somni de marcar un gol al Camp Nou.

Apropa't al club participant als FCBPremis, els sorteigs mensuals per a totes les edats on pots aconseguir regals i experiències úniques. A més, també pots accedir a veure un partit des de la Llotja Presidencial gràcies al sorteig de la Llotja Oberta.

Visita el Museu i el Tour Camp Nou de forma gratuïta. El nou museu no et deixarà indiferent!

Agenda Cultural: les millors preestrenes de teatre, descomptes a museus i activitats per a tota la família.

DESCOMPTE DEL CLUB

Talonari de descomptes: fantàstiques promocions i descomptes cada dos mesos aquí a la teva REVISTA BARÇA.

Descomptes als productes del club: FCBotiga, Pista de Gel, FCBEscola,... Consulta les ofertes especials per als socis a la web del club.

SEMPRE INFORMAT!

PER INTERNET

Butlletí electrònic: mensualment a la teva adreça de correu electrònic. Rep els avantatges, les notícies i les activitats adreçats als socis i continguts exclusius.

Infosocis digital: L'actualitat més fresca del club amb les novetats d'interès d'última hora directament al teu correu electrònic.

Alertes al correu electrònic: Per rebre el dia i hora dels partits.

Widgets descarregables: Diferents *widgets* amb els quals podràs gaudir de totes les alertes i la informació de forma instantània.

PER ESCRIT

Revista Barça: Gratuïta cada dos mesos al teu domicili.

Diari Camp Nou: Gratuït els dies de partit.

PER TELÈFON MÒBIL

Alertes gratuïtes SMS: Per rebre de forma gratuïta l'horari dels partits a casa.

Alertes SMS completes: Per estar informat dels horaris dels partits fora de casa, els resultats i l'onze inicial de cada partit.

Creix amb el Barça!

Futbol i bàsquet sense límit

Entrada gratuïta a l'estadi i al Palau fins als 7 anys.

Foto amb els teus ídols

Amb el primer equip de futbol, bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala els dies de partit.

Regals d'aniversari

Quan facis anys, t'enviarem una felicitació molt especial amb un obsequi exclusiu.

Revista Barça Júnior

Continguts exclusius amb fitxes col·leccionables, passatems i activitats per a tota la família.

Butlletí electrònic Júnior mensual

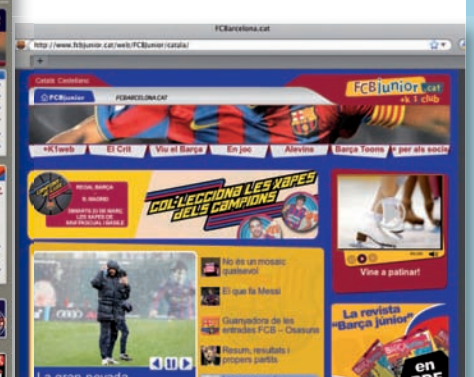
Exclusiu per a tu, t'he l'enviarem al correu electrònic que ens hagi facilitat.

Web Júnior

Amb tota la informació blaugrana d'interès i les activitats adreçades en exclusiva als socis.

Preferència a les proves a l'Escola de Futbol

Si ets soci seràs el primer a saber-ho, i et podràs apuntar amb comoditat.

Som un club

L'afirmació que som “més que un club” no ens ha de fer oblidar que som, també, un club, amb totes les implicacions que això representa

T Carles Santacana

F Arxiu FCB / Àlex Caparrós - FCB

El futbol del segle XXI que vivim dia a dia és un fenomen impressionant i complex. Està immers en unes dimensions econòmiques impressionants: de negociacions de drets televisius i d'imatge, de màrqueting, d'una gestió esportiva especialitzada, de gran professionalització. Per això ningú dubta que necessita estructures similars a les del

món empresarial.

EL BARÇA CONTINUA SENT UN CAS SINGULAR EN EL CONTEXT EUROPEU

Tanmateix, una altra qüestió és si aquesta necessitat de tractament empresarial ha d'influir directament en la presa de decisions, en

l'orientació general

de l'organització. Fa anys que sembla que la resposta majoritària a aquesta pregunta és afirmativa. Els grans clubs han anat tendint a abandonar la forma associativa clàssica per esdevenir empreses amb una propietat més o menys concentrada, des dels clubs controlats per una sola persona -com alguns dels més potents del futbol britànic-, a d'altres en què aquesta propietat està més repartida, en les societats anònimes esportives que va regular a Espanya la Llei de l'Esport de 1990, pensada sobretot per a l'esport professional.

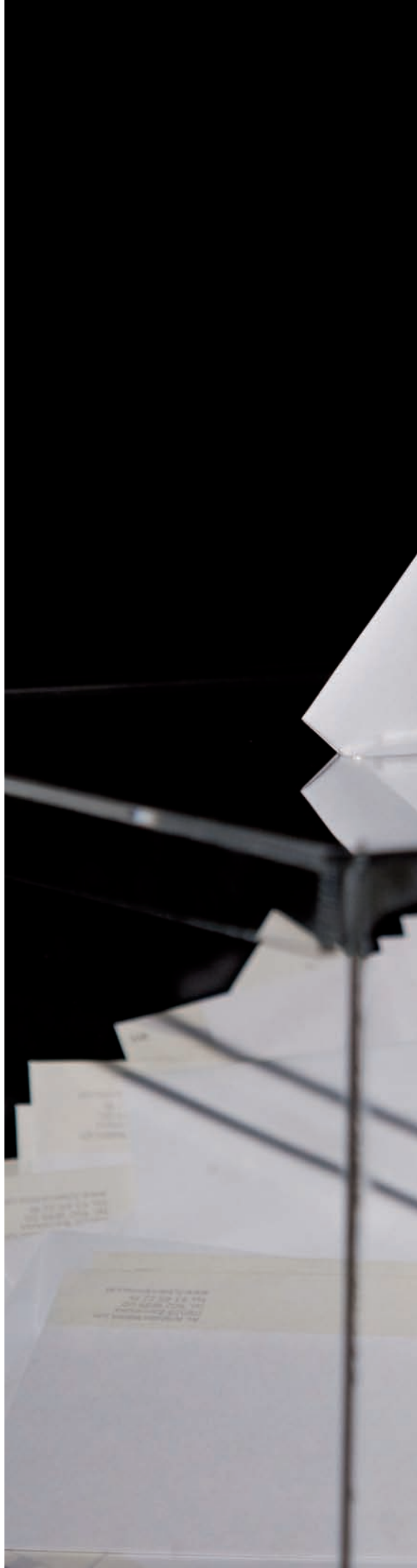
Actualment, a la Lliga espanyola només hi ha tres equips que mantenen l'estructura de clubs,

i només un té dimensions similars al Barça.

Els clubs amb pressupostos més elevats que juguen la Champions (Manchester United, Bayern, Arsenal, Chelsea, Liverpool, Juventus, Inter, Milan) operen, totalment o parcial, com a empreses, tot i que en el seu origen eren clubs formats exclusivament per socis. En definitiva, podem afirmar que el Barça és una de les poques excepcions en el futbol europeu de club que segueix regit com un club format per socis, tots amb els mateixos drets i deures.

Un club dels socis

Naturalment, tots els equips mantenen un gran nombre de seguidors i afeccionats que donen suport al seu equip, però el paper del soci és diferent, sobretot perquè els socis tenen un paper actiu, de copartípcips, en la definició de les decisions del club. Això és el que es farà d'aquí a poques setmanes, quan el club repetirà un exercici que pocs grans clubs continuen fent avui, senzillament perquè avui la majoria dels clubs de futbol han anat perdent la forma d'associació i han esdevingut empreses. Els socis del Barça decidiran qui és el nou equip directiu que ha de regir l'entitat durant els propers anys. Si el nostre cas és certament atípic en el panorama europeu no és perquè el club s'entesti a mantenir formes perilloses, que, d'altra banda, demostrin els evidents èxits esportius recents. Contràriament, el caràcter associatiu del Barça persis-

La possibilitat d'escollir el president és un dels principals drets que atorga el carnet de soci.

UN CARTELL PER RECLAMAR LA PARTICIPACIÓ

Les eleccions són un dels moments en què s'expressa de forma més clara la implicació dels socis en la vida del club. Al llarg de la història les vicissituds del país han influït enormement en la forma de tria dels representants dels socis. En sortir del franquisme el club va tenir novament l'oportunitat d'organitzar unes eleccions plenament democràtiques, amb sufragi universal per part de tots els socis. Era un moment en què la pràctica electoral es tornava a aprendre en tots els àmbits, des de les institucions públiques, amb les eleccions generals del 1977, fins a les institucions privades. El Barça va celebrar aquelles noves eleccions el 6 de maig del 1978. El cartell de Tísner, elaborat per encàrrec del club, posava en relleu la importància de la participació dels socis, veritables protagonistes, que eren els que "jugaven" aquell dia, i amb el seu vot responsable -a consciència- havien de decidir el futur.

Un soci del Barça, durant les eleccions del 2003.

teix perquè forma part dels mateixos valors del club, d'una essència que no fa disminuir els èxits esportius, ans al contrari.

Club i democràcia a l'ADN blaugrana

Aquesta persistència s'explica, però, pel valor que el Barça ha donat sempre a la noció de democràcia. Des dels orígens, el club s'ha regit -sempre que les autoritats no ho impedissin-, a partir de preceptes democràtics, en què la participació dels socis ha estat fonamental. Fins i tot en els primers anys els socis tenien el dret de jugar amb l'equip en la categoria que esportivament els correspongués. Fins a la Guerra Civil el volum de socis permetia convocar-los a les assemblees generals anuals, en què es procedia a discutir sobre la gestió de l'entitat, i també a triar els seus dirigents. La instauració del franquisme va obligar el club a renunciar als seus principis. En consonància amb la naturalesa dictatorial del règim, s'impedien les eleccions lliures en tots els àmbits, també en l'esportiu. Tanmateix, el club va reivindicar des del 1946 la necessitat que els socis poguessin manifestar-se sobre el futur de l'entitat, i en una època tan poc donada a les urnes, va convocar els socis el 1950 per decidir l'adquisició dels terrenys del futur Camp Nou, i fins i tot va aprofitar un buit legal per convocar les eleccions presidencials del 1953 per sufragi universal, però les autoritats en van prendre bona nota i l'experiència no es

va poder tornar a repetir fins després de la mort de Franco. Abans, però, Narcís de Carreras i Agustí Montal van seguir insistint en la necessitat de democratitzar els clubs esportius, sense fortuna. Quan el marc polític ho va permetre el club va organitzar, el 1978, eleccions democràtiques, i aquesta ha estat la fórmula que ha permès als socis manifestar el seu parer sobre l'orientació del club, a banda del dret d'explicitar queixes i observacions

L'ESSÈNCIA DEMOCRÀTICA DEL BARÇA ES REMUNTA ALS SEUS ORÍGENS

com per exemple la consulta efectuada l'any 2001 -durant la presidència de Joan Gaspart- sobre la denominació definitiva i oficial del Camp Nou. Ser soci, doncs, és important i simbolitza l'aposta democràtica del club, raó per la qual s'homenatja la fidelitat a través del reconeixement públic dels 25 i 50 anys d'antiguitat o amb les reunions periòdiques de la junta directiva amb el Senat blaugrana, format pels mil socis més antics de l'entitat. És d'aquesta manera que el Barça es manté fidel a l'essència democràtica dels seus orígens, posada al dia, enmig d'un món del futbol dominat per empreses i accionistes.

URNES EN TEMPS DIFÍCILS

El retall de diari i la fotografia no poden ser més eloqüents: els socis del Barça prenent alguna decisió a través de les urnes. El que hi dona més valor, però, és l'època. Es tracta del referèndum celebrat entre els socis el novembre del 1950 per aprovar la compra dels primers terrenys per construir el futur Camp Nou. En una època en què no era gens habitual que es demanés l'opinió de la gent, la junta directiva va voler copsar el sentiment dels socis blaugrana per prendre una decisió tan transcendent. Prop de 9.000 socis van acudir a les oficines del club al passatge Méndez Vigo per expressar el seu parer.

AMB REGAL AUTO T'ESTALVIARÀS EL **100%** DE PREOCUPACIONS.

Regal auto t'ofereix les millors cobertures perquè et sentis 100% tranquil a la carretera.

- En cas de **sinistre total** i per a assegurances a tot risc i tercers amb robatori i incendi, tindràs una indemnització de:
 - **100 % del valor de nou** per a vehicles de fins a 2 anys d'antiguitat.
 - **100 % del valor del mercat + 30 %** si té més de 2 anys d'antiguitat.
- **Assistència en carretera més àmplia de Catalunya** les 24 hores des del quilòmetre 0, a tot Europa i per a tots els ocupants del vehicle.
- **Servei de peritatge ràpid en menys de 24 hores.**
- **Servei de lliure elecció de taller**, per triar on vols que et reparin el cotxe.

10% + 10%

de descompte
en Regal auto
pel fet de ser soci
del FC Barcelona

de descompte en
l'assegurança del segon
cotxe i de la moto si ets
client de Regal auto

Contracta la teva assegurança Regal auto
i Regal moto, demanant pressupost al:

902 300 221

(feiners, de 8 a 22h)

Regal

Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

Barça 2.0

Els mitjans socials amplien l'accés a la informació relacionada amb el FC Barcelona. Facebook, Twitter o Youtube s'incorporen plenament a la difusió del contingut Barça

T David Saura F Miguel Ruiz - FCB

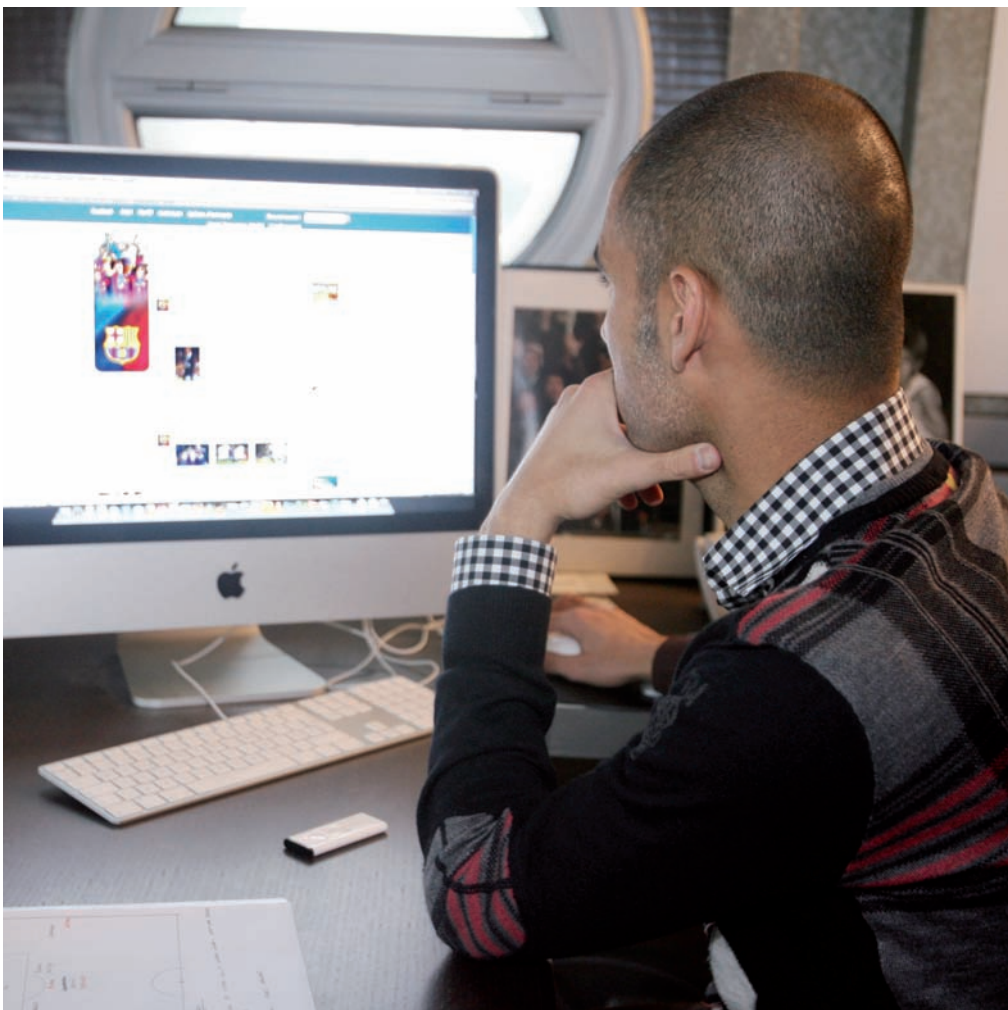
Ja fa dies que els mitjans de comunicació tradicionals han deixat de ser l'única via d'informació del FC Barcelona. Les opinions dels entrenadors, els estats d'ànim dels jugadors després d'una lesió o les valoracions postpartit ja no les trobem exclusivament al diari, la ràdio, la televisió o als mitjans *on-line*. La Internet social, també coneguda com la web 2.0, ha estat l'origen d'aquesta metamorfosi en el món de la comunicació. El professor de la IE Business School i prestigiós blocaire Enrique Dans introdueix així, al document *La revolució de la premsa digital*, aquests canvis d'escenari: "En un espai de temps inferior a deu anys, hem vist com la

web passava de ser un lloc al qual anar a consumir informació i limitar-se a fer clic de pàgina en pàgina com qui canvia de canal a la televisió, a un lloc on produir informació de tot tipus, i finalment, convertir-nos nosaltres mateixos en informació. Destil·lar les nostres relacions, converses, xafarderies, acudits, interessos, preguntes i comentaris en una eina que, pas a pas, es converteix en *la gran màquina de cafè*, el lloc on anar a compartir-ho tot, a xerrar, a relacionar-se."

Les xarxes socials han contribuït de manera molt decisiva a donar visibilitat a aquesta *gran màquina de cafè*. No tant pel canvi tecnològic pròpiament, sinó per l'adaptació mental que comporten. Ernest

Benach, president del Parlament de Catalunya i soci del FC Barcelona, ho resumeix en el seu recent llibre *#Política 2.0*: "El pas de la societat 1.0 cap a la 2.0 no és tant un canvi d'eina sinó un canvi de mentalitat, de manera de concebre la vida."

La irrupció de les xarxes socials és imparable –el 74% dels internautes espanyols pertany a una xarxa social– i han trobat en el món de l'esport un entorn idoni per desenvolupar totes les seves potencialitats. La passió desenfrenada, l'anàlisi a cor calent, la raixa per la victòria, la crítica acarnissada o les mostres de fidelitat absoluta es multipliquen en una comunitat cada cop més poblada i amb més seguidors. Però més enllà del

PER MOLTS ANYS!

Les xarxes socials han trencat amb l'esquema bàsic de la comunicació unidireccional: emissor-receptor. La comunicació ara és bidireccional. Un exemple pràctic el trobem en l'aniversari de Pep Guardiola, el 18 de gener passat. Poques hores després d'informar, a través del Facebook del Barça, de la celebració de l'aniversari de Pep Guardiola, més de 14.000 persones van felicitar el tècnic de les Sis Copes, amb motiu del seu 39è aniversari. L'endemà, Pep Guardiola, sorprès per la magnitud de la convocatòria, agràia personalment aquesta multitudinària mostra d'afecte (vegeu foto adjunta), que novament obtenia, hores després, la resposta de gratitud dels fans. Pocs dies més tard, el model comunicatiu es va replicar novament, però amb un jugador. Va ser Gerard Piqué qui, a través d'un vídeo, s'adreçava als aficionats culers que l'havien felicitat. Els fans del Barça, més de 5.000 en aquest cas, van agrair el detall del jugador català, en una mostra de la relació directa que, sovint, les xarxes socials potencien.

volum d'usuaris dels anomenats *social media*, destaca també el temps que hi dediquen, una mitjana mensual de 3 hores i 37 minuts, per 1 hora i 7 minuts dels llocs webs de notícies, per exemple. Per tot plegat, aquestes dades, ex-

tretes del *Llibre blanc sobre comunicació en mitjans socials* de la IAB, demostren la necessitat de tenir presència en aquests nous espais de comunicació, on es comparteix, es comenta

i s'aporta contingut. El Barça, podia quedar al marge de tot plegat? Podia renunciar a trobar el seu espai en aquest gran punt de trobada? La resposta és evident.

Facebook, que va néixer fa sis anys a la Universitat de Harvard per connectar universitaris de la mateixa generació, ha superat fa poc els 400 milions d'usuaris. D'aquests, n'hi ha més d'un milió i mig que són fans de la pàgina oficial del FC Barcelona, el club d'elit europeu amb més seguidors, per davant del Reial Madrid i dels clubs anglesos, italians, alemanys

o francesos. Es tracta, a més, de seguidors participatius, que després d'una golejada com la del dia de l'Stuttgart (4-0) al Camp Nou, són capaços de fer més de 20.000 interaccions (votacions a favor o comentaris escrits) sobre el partit. Algú s'imagina, fa només deu anys enrere, un escenari on més de 20.000 culers poguessin dir-hi la seva sobre un partit?

Twitter, en directe

Però on els partits es viuen cada cop amb més intensitat és a Twitter, la popular aplicació de *microblogging* que permet expressar el teu estat d'ànim amb un màxim de 140 caràcters. La immediatesa, la facilitat d'ús, la velocitat de la publicació i la capacitat de generar converses fan que Twitter generi cada cop més adeptes. El FC Barcelona, amb tres comptes oficials en aquest servei (un en català, un en castellà i un en anglès) és un d'aquests adeptes que s'encarrega de difondre les notícies del lloc web oficial del club (www.fcbarcelona.cat), però també de retransmetre en directe els partits i esdeveniments puntuals, com ara el sorteig de quarts de la Lliga de Campions.

Les xarxes socials atorguen tot el poder a l'usuari, que es converteix en l'encarregat de determinar l'èxit d'un contingut en recomanar-lo. En l'època de l'abundància informativa i de la sobreexposició a dades i més dades, l'usuari és l'encarregat de fer el filtre imprescindible. I és que els comentaris i les opinions generades en aquests espais compten amb

un grau de confiança superior a qualsevol altre, atès que procedeixen de l'entorn més pròxim del possible usuari (xarxa d'amics, familiars, companys de feina...). És la porta d'entrada

EL BARÇA ÉS REFERÈNCIA AL FACEBOOK: JA SUPERA EL 1.500.000 DE FANS

a la viralitat, el concepte que resumeix l'èxit d'un contingut a Internet: com més circula més potencialitat té de ser consumit. Només així es pot explicar, per exemple, que un vídeo de 34 segons, amb so ambient, dels jugadors del Barça entrenant-se sota la neu a la Ciutat Esportiva hagi estat vist per més de 80.000 persones en només tres setmanes. És un dels exemples més recents de l'èxit del canal a

The image shows three overlapping screenshots of social media platforms. The top one is a Facebook post from Andrés Iniesta, dated 21 minutes ago, discussing a biceps injury. The middle one is a YouTube video player for 'Canal de rickyrubio', showing a man speaking. The bottom one is a Twitter feed for 'LUISENRIQUE21', featuring tweets about a 1-1 home game against Espanyol B and other football-related news.

Tres exemples d'aplicacions de la web 2.0 al servei dels esportistes i tècnics del FC Barcelona. El Facebook d'Iniesta, el canal de Youtube de Ricky Rubio i el compte de Twitter de Luis Enrique, tres canals oberts a la informació, sense mitjancers i amb la possibilitat de fer-hi comentaris.

Youtube del Barça, un dels primers clubs a tenir presència en aquest lloc web que permet publicar-hi vídeos.

Els esportistes s'han convertit en uns actors importants en aquest escenari de la web 2.0. Cada cop hi ha més professionals del món de l'esport que aposten clarament per les xarxes socials a l'hora de comunicar-se amb els aficionats. Amb el suport sovint de les marques comercials –que tenen en els jugadors els prescriptors preferents dels seus productes–, els futbolistes comencen a parlar directament amb els seus fans i a fer-los participants de concursos o de trobades amb el seu ídol. No és gens estrany llegir al bloc de Carles Puyol (carles5puyol.blogspot.com) les sensacions de l'últim partit o de veure al Facebook d'Iniesta (www.facebook.com/Andresiniesta) les fotos del lliurament de les botes que va fer servir al partit contra l'Stuttgart. Els nombrosos fans de Ricky Rubio van poder gaudir, després de cada partit de la Copa del Rei a Bilbao, de les valoracions que el base del Masnou gravava amb una càmera de vídeo domèstica i que li penjaven al seu canal propi de Youtube (www.youtube.com/rickyrubio). I per als amants del futbol base, Luis Enrique, entrenador del Barça Atlètic, és la

El futbol és quelcom més que perseguir una pilota, és perseguir un somni.

Descobreix com fer realitat el teu somni a www.futboleroacocola.es

font més directa per conèixer les opcions d'ascens del filial a Segona A. Per a l'exjugador asturià, el Twitter (www.twitter.com/luisenrique21) és la seva eina favorita.

A diferència del que passa ja als Estats Units, aquest nou fenomen de retransmissió en directe pel mateix protagonista es troba en un procés incipient entre els esportistes

INIESTA, RICKY I LUIS ENRIQUE SÓN USUARIS INTENSIVS D'AQUESTES EINES

professionals, que en fan un ús moderat i, sovint, indirecte, gestionat a través de terceres persones, ja siguin agències de comunicació o dels coneguts com a *community managers*.

Encara no han arribat aquí debats sobre els límits de l'ús i dels continguts que poden publicar-se a través d'aquests mitjans socials. A l'NBA, per exemple, ja s'han abordat aquests límits. S'imaginen què passaria si el pròxim fitxatge del Barça fes servir el Twitter per informar sobre les últimes consignes de Guardiola al descans d'un partit?

Eleccions 'on-line'

Les eleccions a la presidència del FC Barcelona no han quedat al marge d'aquesta tendència de convertir el protagonista en generador de continguts. Tots els socis aspirants han deixat empremta, amb més o menys intensitat, en les diferents eines que la web social posa al seu abast i que permeten rebre el *feedback* immediat de les seves accions. Són les primeres eleccions en què els candidats són els encarregats de generar i difondre el seu propi missatge electoral a Internet. Ja

LES ELECCIONS GENEREN UNA ACTIVITAT FRENÈTICA A LES XARXES SOCIALS

sigui a través del Facebook o el Twitter —les dues aplicacions més exitoses—, els blocs o els canals al Youtube, els precandidats i els seus equips de comunicació s'encarreguen

d'actualitzar la seva agenda diària d'activitats, de mostrar el seu estat d'ànim després d'una victòria de l'equip de Guardiola o de protagonitzar un vídeo de la seva última reunió amb penyistes o d'una xerrada en l'àmbit universitari. Per primera vegada en la centenària història del Barça, el debat electoral ha arribat a la xarxa amb molta empena. Amb tot, les votacions es mantenen en l'àmbit *off-line*: els sufragis caldrà fer-los de manera presencial el pròxim 13 de juny.

facebook

ON HI PUC ACCEDIR?

www.facebook.com/fcbarcelona

FANS

1.527.998*

A la xarxa social amb més usuaris, el Barça és el club de primera línia europeu amb més fans. Hi trobareu informació, els serveis habituals de la plataforma i també un mapa interactiu que us permetrà connectar geogràficament amb aficionats d'arreu del món. Descomptes en entrades per acudir al Camp Nou o promocions especials per a la FCBotiga Online són alguns dels avantatges destacats d'un servei en permanent creixement.

twitter

ON HI PUC ACCEDIR?

www.twitter.com/fcbarcelona (anglès)

www.twitter.com/fcbarcelona_cat (català)

www.twitter.com/fcbarcelona_es (castellà)

SEGUIDORS

120.306*

En aquest 2010 el FC Barcelona ha entrat a Twitter, on el club disposa de tres comptes diferents, segmentats per idioma. L'acord amb el titular d'un compte no oficial sobre el Barça, que funcionava des del 2008, ha permès un creixement espectacular a [@fcbarcelona_cat](https://twitter.com/fcbarcelona_cat). Si voleu estar informats al minut, aquesta xarxa social és el canal idoni dins de les múltiples eines de la web 2.0. Les retransmissions en directe dels partits tenen un gran èxit.

You Tube

ON HI PUC ACCEDIR?

www.youtube.com/fcbarcelona

SUBSCRIPTORS

25.145*

El Barça hi és present des del 6 de febrer del 2006, temps durant el qual els vídeos publicats sumen prop d'1.700.000 reproduccions. Aquest canal és un servei complementari als vídeos que ja es poden veure al lloc web oficial del club (www.fcbarcelona.cat). Musicals, valoracions dels jugadors després dels partits i espots, comparteixen protagonisme a Youtube, on els subscriptors poden comentar i compartir aquests continguts.

*Dades actualitzades a 29 de març, a les 12 del migdia.

Els cavallers de la taula rodona

Cruyff, Beckenbauer, Platini i Pelé. Si el futbol fos un orde de cavalleria, s'asseuriem al voltant de la taula del rei Artús i parlarien de l'equip de Guardiola

T Eduard Pujol

F Miguel Ruiz - FCB / Arxiu FCB

Tots quatre, a la seva manera, han estat com el rei Artús. Amb una pilota als peus i el terreny de joc al cap, van escriure novel·les heroiques que continuen passant de pares a fills. A Alemanya i a Munic, a França i a Torí, a Amsterdam i a Barcelona, al Brasil.

No portaven cuirasses ni jugaven amb llances. Parlem de futbol. Al camp, ocupaven llocs diferents. Organitzar, pensar, moure o rematar. Tot i tenir obligacions diverses,

van jugar un mateix rol: van ser líders. Al terreny de joc, a la graderia o a la banqueta, i és clar, a la història.

Ara restaurem aquella gran taula. Era rodona, sense arestes, no tenia angles jerarquitzants. Són quatre dels grans cavallers del futbol. I estan disposats a parlar del FC Barcelona a la REVISTA BARÇA. Asseguren que la collita del 2009 és de llegenda i coincideixen a assenyalar la dificultat actual per imposar un cicle llarg de domini i títols en les competicions domèstiques i a Europa.

El cavaller francès

Michel Platini. Avui presideix la UEFA. La primera meitat dels vuitanta va moure la selecció francesa i, especialment, la Juventus de Torí. Li deien *Le Roi*. Al camp va ser rival del Barça a la Copa d'Europa del 86, però a Barcelona mai se'l va tenir per enemic. Era massa fi, massa intel·ligent, massa bo, per no aplaudir-lo. Avui és Platini qui aplaudeix el Barça de Guardiola.

"Els títols del 2009 són una fita impensable. Me n'alegro pel club perquè l'equip va

Els jugadors i l'*staff* tècnic del Barça celebrant, en forma de rotllana, el títol de campions del món al Zayed Stadium, a Abu Dhabi.

jugador d'una manera increïble. Amb aquests sis títols el FC Barcelona s'ha fet etern en els llibres d'història. S'ha de felicitar el Barça”.

Ara s'ho mira des de la llotja. I als primes anys noranta des de la banqueta dels *bleus*, a la selecció francesa. Com a jugador, Platini era dels que pensava, dels que sempre tenia un pla. Era com un ordinador quan tot just en dèiem computadores. Avui continua essent cavaller del futbol ben jugat. A Roma va entregar la Copa a Puyol.

“L'equip de Josep Guardiola és dels millors que mai s'han vist al futbol europeu. Domina el joc, fa un futbol modern, nou..., té uns jugadors molt bons i ha aconseguit, a partir d'una sèrie de grans individualitats, formar un autèntic equip, que funciona com un rellotge”. Platini insisteix en el valor de tenir una proposta futbolística pròpia. “El FC Barcelona fa el futbol més modern. És ofensiu, tàcticament és perfecte. Juga amb unes excel·lents individualitats, amb futbolistes que, si tenen un bon dia, poden resoldre tot sols un partit travat. A tot això s'hi ha d'afegir la passió, l'emoció i el passar-s'ho bé que encomanen. Veure jugar el Barça és un motiu

**PLATINI:
“EL BARÇA ÉS
UN RELLOTGE. I
VEURE'L JUGAR
ÉS UN MOTIU
D'ALEGRIA”**

d'alegria!, s'encomana i això és fantàstic”.

Michel Platini va jugar al Saint-Étienne, amb el qual va guanyar la Lliga francesa l'any 81. Després a la Juventus s'hi va estar cinc temporades ben aprofitades. Hi va guanyar tres *scudettos*, una Copa d'Europa, una Recopa i una Supercopa d'Europa. Des d'aquesta experiència assegura que els títols de l'equip de Guardiola arrenquen de lluny.

“Estem parlant d'un equip que ha crescut en el temps. Ho dic perquè els jugadors més importants d'aquest Barça estan fets a casa i abans d'arribar al primer equip es van anar fent a la mateixa acadèmia de joc del FC Barcelona. Això et dóna una identitat i una filosofia decisives. Cadascun d'aquests jugadors fets al planter la té assumida, la porten al cor. Quan estàn dins del camp es nota”.

Mentalitat guanyadora

Franz Beckenbauer jugava al Bayern de Munic i avui n'és el president. Al camp era la representació gràfica de com aleshores enteníem, encara als anys setanta, Alemanya i Europa. Portava el '5', jugava de lliure i manava com ningú. Era fort i indestructible. El vèiem com aquells televisors d'importació que mai s'havien de fer malbé o com aquells cotxes, potents, amplis, fets per durar, que als estius ens enlluernaven a tocar de les platges de la Costa Brava o de la Costa Daurada, o,

MICHEL PLATINI Un '10' exquisit

Escollit el millor jugador francès del segle XX, Michel Platini (21/06/1955) era un centrecampista amb una tècnica i una visió de joc extraordinàries. S'apuntava una gran quantitat de gols en arribades des de la segona línia o en llançaments de falta, una de les seves especialitats. Després de triomfar en el Saint-Étienne es va erigir en l'emblema d'una Juventus temible, a mitjans dels 80. Tres Pilotes d'Or van premiar el seu pes en la Vecchia Signora i en la selecció gala. Des del 2007, Platini és el president de la UEFA.

/ Jordi Clos.

FCBARCELONA

Campions tot el temps

P.V.P. 99€

P.V.P. 99€

Relloge Oficial del Futbol Club Barcelona

FCBMERCHANDISING, SL

PUNTS DE VENDA DEL RELLOTGE DEL FC BARCELONA
Concessionaris oficials Viceroy • FC Botiga Megastore • Grans Magatzems

A Roma, el 27 de maig del 2009, Carles Puyol aixeca, acompanyat de la resta de l'equip, la tercera Copa d'Europa de la història del FC Barcelona.

més cruelment, avançant-nos pel tercer carril de l'autopista.

Al Bayern va aixecar tres copes d'Europa consecutives. Beckenbauer coneix de primera mà com costa guanyar.

“El que ha fet el Barça serà molt difícil de repetir. És una primícia històrica. Com els esportistes que guanyen moltes medalles d'or en uns Jocs Olímpics, estem parlant d'un equip i d'uns èxits de llegenda. Els sis títols del 2009 són la combinació de tres factors: el Barça té una gran escola de futbol, una ge-

BECKENBAUER: “ARA EL REPTE DEL BARÇA ÉS GUANYAR DUES CHAMPIONS CONSECUTIVES”

neració de jugadors excepcionals, i, finalment, un entrenador que és únic”.

La temporada 74/75 el Barça no es va creuar amb el Bayern a la Copa d'Europa. És per això

que a Beckenbauer, el *Kaiser*, no el recordem jugant al Camp Nou. La imatge més nítida que conservem del seu futbol va lligada al Mundial d'Alemanya, un mundial estràbic: el títol el va aixecar el mateix Beckenbauer, tot i que quaranta anys després encara som hereus de la proposta futbolística de l'Holanda dels blaugranes Rinus Michels, Johan Cruyff i Johan Neeskens, i la seva *taronja mecànica*, feta de futbol total.

Ara fa un any, Beckenbauer es va tornar a enfrontar amb la versió moderna –i evolucionada– d'aquella idea holandesa de jugar a futbol. Va ser als quarts de final de la Lliga de Campions. A l'anada, a l'estadi, 4 a 0 en una primera part de devedeteca. Beckenbauer era a la llotja de l'estadi.

“Els grans clubs tenen característiques comunes i els que acaben marcant la diferència, que ningú ho obli, són les persones. Cada equip estrella té la seva pròpia identitat, amb les seves llegendes, els seus cracs, els seus entrenadors, els presidents i l'estadi. En aquest sentit el Barça no és cap excepció. Ara bé, i aquí sí que hi trobem un fet diferencial, el Barça s'alimenta d'una gran tradició i el més curiós, té una relació única amb el seu territori i la seva gent”.

Pel que fa al futur, el president d'honor del Bayern de Munic alerta de l'enorme competència del futbol actual. “La lluita és molt dura i, per tant, l'èxit és menys estable perquè està més amenaçat que mai. La globalització ha fet que hi hagi més bons jugadors que mai, per tant, ara no només hi ha un bon equip. N'hi ha molts, de bons equips. Per tant, el repte passa per la Copa d'Europa. Des de l'any 92, quan es va introduir el format actual de competició, no hi ha hagut cap equip capaç de guanyar-la dues vegades consecutives. Aquest és el gran repte!”

Sempre fallava alguna cosa

Johan Cruyff és el gran enigma del Barça. Segurament per això n'és president d'honor.

Preguntar en veu alta com hauria estat la nostra història si no hagués fitxat pel Barça, és fer la pregunta impossible.

Respondre seria un exercici divertit de futbol ficció, però la història treballa amb certeses, no pas amb suposicions. En tot cas ens podem plantejar com ha estat la nostra història, d'ençà l'agost del 73, quan el '14' de l'Ajax va aterrar al Prat i va fitxar pel Barça.

Parlar de Cruyff és recuperar la Lliga del 0

FRANZ BECKENBAUER L'últim Kaiser

No hi ha hagut mai un defensa com ell. Inventor de la posició de lliure, Franz Beckenbauer (11/09/1945) era el *Kaiser* per la seva imperial sortida de pilota des del darrere i per la seva capacitat en la distribució del joc. En el palmarès de l'alemany hi figuren, entre d'altres, les tres Copes d'Europa consecutives que va sumar amb el Bayern, del 1974 al 76, i dos Mundials, un com a jugador (1974) i l'altre com a seleccionador (1990). Actualment és el president del club bavarès.
/ J.C.

HERETAT
Segura Viudas

UBICADA AL FÈRTIL ENCLAVAMENT DEL PENEDÈS, HI TROBEM L'HERETAT SEGURA VIUDAS.

Entre dos petits rius, l'Anoia i el Riudebitlles, s'hi estenen les cent vuitanta hectàrees de terres calcàries, permeables i amb bona retentiva, situades a una altura entre 150 i 500 metres. Una terra protegida per les muntanyes de Montserrat i influïda per la brisa del Mediterrani on els ceps creixen forts i sans, sense que els calgui cap mena de suport. Així ho demostra el fet que, en aquesta regió, s'hi ha elaborat vi des d'abans de l'arribada dels romans, cosa que la converteix en una de les àrees vinícoles més antigues de l'oest del Mediterrani. Fruit d'aquesta tradició de conreu de la vinya, el 1969 neix la marca Segura Viudas, actualment una de les marques espanyoles més premiades en tasts nacionals i internacionals. I, segurament, la que encarna millor l'esperit dels ceps, la pluja, el vent i el sol del Penedès.

a 5 al Bernabéu. De retruc, la transcendència d'aquell títol explica el perquè del seu retorn l'any 88. La princesa tornava a cridar Sant Jordi perquè s'havia de tornar a matar el drac i, per fer-ho, Cruyff es va assegurar a la banqueta. Aquell drac era tan ferotge com la sequera de tretze Lligues perdudes abans del 74. Era un malson disfressat de malastrugança que no permetia aixecar la Copa d'Europa. Finalment el drac va morir al

CRUYFF: "EL BARÇA DEIXA PETJADA. MANA, TÉ LA PILOTA I JUGA A CAMP RIVAL"

minut 111 de la final jugada amb la Sampdoria. El va fulminar un cacau enverinat de Koeman. Era el 20 de maig del 92. A Wembley es va descobrir com de bonic és guanyar la corona de reis d'Europa. Des d'aleshores el Barça n'ha guanyat dues més, així com el Mundial de Clubs. Amb l'holandès Frank Rijkaard i Pep Guardiola a la banqueta, el Barça ha aconseguit finalment trencar el decalatge històric que hi havia entre el prestigi aconseguit pel gust pel bon futbol i els títols aconseguits, incomoditat curricular que durant anys va planar sobre el Camp Nou.

"Històricament el Barça sempre ha tingut bons jugadors i entrenadors acreditats. Però les coses han funcionat molt poques vegades. Gairebé sempre fallava una cosa o una altra. Ara Guardiola és el cap visible de tot plegat. És qui indica els conceptes i el camí. També és cert que em consta que l'envolta un equip de col·laboradors important. I pel que s'ha vist, no poden ser dolents".

La història de Cruyff amb el Barça parla de les quatre Lligues consecutives, guanyades del 90 al 94, amb tres finals d'infart i ràdio, dos de pendents de Tenerife i un altre de Riazor.

Però la importància d'aquells anys supera aquell període i arriba, amb els matisos que es

vulgui, als nostres dies. Amb el Dream Team i Cruyff a la banqueta, vam descobrir que l'important era fer un gol més que el contrari i que el futbol no és un joc dissenyat per patir –com pensàvem–, sinó per a passar-ho bé.

"Les virtuts del Barça de l'últim any i mig, des de l'arribada de Guardiola, no difereixen massa de les que tenia el millor Brasil o l'Ajax dels primers 70. Al marge de les qualitats individuals, hi ha una sèrie de conceptes molt semblants: la tècnica, la velocitat de la pilota i el joc de posició. A banda d'això, tècnicament hi ha gent molt qualificada des del mig del camp cap a dalt. També és el cas d'algun defensa, i sobretot, compenetració i entesa en totes les línies". Però a aquesta explicació li falta un altre element que es té o no es té: "Aquest Barça, amb totes les seves particularitats és un equip que defensa cap endavant, i com tots els equips que han deixat petjada, sempre vol manar, tenir la pilota i jugar el màxim temps possible al camp del contrari. D'equips grans n'hi ha hagut molts. Però d'excel·lents, molt pocs. En surt un cada quinze anys. I aquest Barcelona, tot i l'interrogant de quin recorregut tindrà, n'és un".

Allargar l'èxit

Precisament responen a aquesta pregunta, Cruyff té clar que "els cicles difícilment superen els quatre o cinc anys. I a més, en aquestes temporades hi ha una mica de tot, amb pujades i baixades". El pare del Dream Team assegura que "per molt bo que sembli un grup, per molt bé que hagi rendit, sempre s'hi han d'introduir canvis. A vegades només es tracta de retocs, de detalls. A vegades, però, els canvis han de ser més profunds perquè funcionen d'estímul. Activen el que es queda i el que arriba". Posant el retrovisor i situant-se als anys 90, Johan Cruyff recorda el procés de transformació de l'equip de les 4 Lligues consecutives. "Aleshores els canvis

JOHAN CRUYFF

El profeta del gol

El '14' està vinculat a Johan Cruyff (25/04/1947). Amb aquest número a l'esquena va aixecar tres Copes d'Europa amb l'Ajax i va enlluernar el món amb la selecció holandesa del futbol total, a principis dels setanta. Posteriorment marcaria un abans i un després al Barça com a jugador i com a entrenador. Cruyff, atacant versàtil, veloç i hàbil, va traslladar la seva intel·ligència i els dots de lideratge del terreny de joc a les banquetes per dirigir un Dream Team capaç de guanyar quatre Lligues seguides i la primera Copa d'Europa del club blaugrana. El tres vegades Pilota d'Or és ara seleccionador català i, des del 26 de març, president d'honor del Barça.

/ J.C.

MARADONA, L'ARGENTÍ DE LA TAULA RODONA

Avui els partits dels grans del futbol europeu fan la volta al món mentre es juguen. És instantani. No cal esperar a la tradició oral per descobrir les heroïcitats que es poden fer a milers de quilòmetres. Potser és per això que Diego Armando Maradona ja deia tres mesos abans de la final de Roma que "el Barça és el millor equip del moment. Hi ha altres grans equips com ara el Manchester, l'Inter, el Liverpool o el Madrid, però el Barcelona ha demostrat que està per sobre". En els últims mesos ha insistit: "El Barça és un equip on tothom sap què ha de fer. Juguen de memòria. I a més, tenen Leo Messi".

Els jugadors mantegen Pep Guardiola després de superar l'Estudiantes de La Plata a la final del Mundial de Clubs, a Abu Dhabi.

van arribar en la manera de jugar i pel tipus de jugador que necessitàvem per fer un futbol diferent. Així, després d'un bon cicle hauria d'arribar una altra etapa, de transició –que és com jo l'anomeno. Transició fins a consolidar novament un nou equip capaç d'imposar un nou cicle, amb el que suposa, per la lògica del pas dels anys, de renovació de jugadors. Els uns arriben i d'altres han de marxar. I aquí, just en aquest punt, és on ens encallem al Barcelona. En aquest club, per tot el que l'envolta, es fa molt difícil viure una transició tranquil·la”.

Aquest plantejament es pot visualitzar si hi posem noms. “Fixa't en el Xavi. Acaba de fer 30 anys. Quans anys li queden mantenint el nivell de joc actual? La gent es fa gran i tard o d'hora els canvis són obligats.

La importància de l'equip

Pelé va deixar empremta als Mundials de Suècia, Xile i Mèxic. El seu club sempre serà el Santos i avui, quan la *canarinha* anima un Mundial, encara hi veiem la seva ombra.

Pelé no només va ser el millor jugador del món. Avui manté la categoria de referència, és el punt de partida de qualsevol comparació que es pugui fer parlant de la pentacampio-

na del món. “És cert, avui el Barcelona té un dels millors equips del món. Però a més, té la plantilla més ben gestionada professionalment de tot el futbol mundial. Aquesta és una condició molt important perquè dona estabilitat a l'equip i genera complicitat amb l'afició”.

“Si em demana sobre la continuïtat de l'espectacle i dels títols, tinc clar que depèn de si el Barça sap mantenir, o no, el

PELÉ:
**“TENIR GRANS
 CRACS NO ÉS
 SUFICIENT. ES
 NECESSITA UN
 BON CONJUNT”**

mateix equip i el mateix *staff* tècnic. Si ho aconseguix és molt probable que mantingui aquesta seqüència de grans resultats”.

Però de les reflexions de Pelé encara en destaquen dues coses més. Una parla de la individualitat i assegura que el Barcelona “té un jugador espectacular que és Messi”. Tot i això, Pelé insisteix a dir que “abans ja hi ha hagut altres equips que han marcat una època. Ara és l'hora del Barça. I queda clar que tenir grans cracs no és suficient. No n'hi ha prou. S'ha de tenir un bon conjunt”. Pelé és molt gràfic: *As estrelas não jogam sozinhas* (Les estrelles no juguen soles).

‘PELÉ’ Simplement O'Rei

Edson Arantes do Nascimento Pelé (23/10/1940) és per a molts el millor futbolista de la història. Autor de més d'un miler de gols, és conegut com *O Rei*. Ho va guanyar tot amb el club de la seva vida, el Santos, i va conquerir tres Mundials amb la *canarinha*. El Brasil que liderava a Mèxic 70 es considera un dels millors equips de tots els temps. Va ser ambaixador de la candidatura olímpica de Rio de Janeiro.

/ J.C.

Hi ha coses que són molt nostres

LLET NOSTRA
LA LLET DE COOPERATIVES CATALANES
www.lletnostra.cat

Patrocinador oficial
de la Secció d'Handbol
del FC Barcelona

L'últim mite de l'handbol

David Barrufet deixa la porteria sent un referent del Barça i de l'handbol mundial. La seva samarreta penjarà al Palau

T Aleix Santacana

F M. Ruiz i À. Caparrós / Família Barrufet

A Madrid, al Balonmano Confección, Lucas Rico, de 17 anys, defensa la porteria de l'equip d'handbol. Ho fa amb uns pantalons grocs, com el seu ídol. És del Barça, com el seu ídol. I està trist perquè el seu ídol ho deixa. No serà l'únic. L'handbol perd un dels grans referents dels últims 20 anys. "El meu fill es trobarà amb un petit buit. De cop i volta es queda sense el seu exemple a seguir. El meu fill reconeix el que sap tothom: el David és bo. Molt bo!".

"DE PORTER, NO!", LI VA DIR LA SEVA MARE TOT JUST VEURE'L SOTA ELS PALS

Aquesta confessió és d'un altre dels mites de la història de l'handbol. Lorenzo Rico, exporter del Barça entre el 1987 i el 1995. En Lorenzo és el pare del Lucas i, alhora, el mestre i amic de David Barrufet. "Sense ell no seria on sóc" reitera l'encara porter del Barça Borges. Lorenzo Rico i Fetes (així anomena Rico a Barrufet, per abreujar) es van conèixer al Palau Blaugrana l'any 1987. Barrufet feia tres anys que era al club i, tot i tenir l'edat de juvenil, s'entrenava algun dia amb el primer equip. "Tu em retirars!", li va dir el millor porter del món d'aquell moment a un jove, espigat i callat, d'1,97 metres d'alçada. "No

em vacil·lis, que tot just acabo d'aterrar", li va respondre Barrufet, a qui les casualitats de la vida l'havien dut a ser porter d'handbol. S'havia afeccionat a aquest esport al Col·legi Sagrada Família d'Horta. Ho va fer veient jugar el seu germà gran, el Jaume, mort anys després en un accident de moto. "Tota la meva trajectòria esportiva va dedicada a ell. Allà on siguis, t'estimo i et trobo a faltar!", va afirmar un Barrufet emocionat en la roda de premsa del 8 de febrer passat, en la qual va anunciar el seu comiat. "Quan teníem 8 anys ningú volia ser porter i jo em vaig oferir per posar-m'hi una estoneta. Em va agradar i quan vaig arribar a casa li vaig explicar a la mare". "De porter no, eh! Al porter se li veuen totes les errades i no ho vull. Ja parlaré amb l'entrenador", va replicar-li la Dolors, la seva mare. Per sort, l'home amb qui va topar-se la Dolors va ser en Valero Rivera, una persona clau en la carrera de Barrufet: "Fes-me cas. Deixa'l que jugui a handbol i que faci de porter". "Per sort, ara ja em deixa!", respira tranquil el David. Valero Rivera va arribar a la banqueta del Barça i uns anys més tard es va emportar aquella jove promesa. "Al principi només jugava per passar-m'ho bé. Fins als 17 anys no em vaig plantejar la possibilitat de jugar al primer equip". Va ser just quan es va creuar amb Lorenzo Rico i un vestidor que el va acollir, juntament amb els inseparables Iñaki Urdangarín i Fernando

EL DREAM TEAM

"La porteria del Dream Team era bàsica per fer el nostre joc de defensa i contraatac. El David ha estat el millor porter del món. Una peça clau al Barça. Per mi, encara és millor com a persona!".

IÑAKI URDANGARÍN

Jugador del FC Barcelona, temporades 1986-2000

"S'ha guanyat a pols tot el que ha aconseguit. Encara ara dóna lliçons del que és ser un capità exemplar, un magnífic company i un gran porter. Un número u. No és normal que un jugador fet a casa sigui tan important".

FERNANDO BARBEITO

Jugador del FC Barcelona, temporades 1986-1998

"La recordo com la millor etapa a la qual un jugador pot aspirar. Vam formar una parella temible. La millor porteria del món. El tema de les rotacions va ser una novetat i nosaltres ens complementàvem molt bé".

TOMAS SVENSSON

Jugador del FC Barcelona, temporades 1995-2002

Petit recull d'imatges de Barrufet. Des de la seva infantesa, al costat del seu germà Jaume, fins al moment en què va anunciar la seva retirada.

Barbeito, amb els braços oberts. A partir d'aquell moment va néixer la llegenda. La història d'un referent dins i fora del terreny de joc. "Tothom sap qui és David Barrufet. Tothom", sentència Juan Carlos Pastor, actual entrenador del Pevafersa Valladolid i exseleccionador espanyol, campió del món a Tunísia l'any 2005. Toni Rubiella, segon entrenador del Barça Borges i exentrenador de Barrufet a l'escola, hi afegeix: "Si venguéssim samarretes d'handbol, la que més es vendria seria la del David". "Ha unit valors esportius i humans. Els ha mantingut sempre i, el més important, els ha sabut transmetre. Ho fa de manera natural perquè és així", reflexiona Juan De la Puente, exjugador del Barça entre el 1985 i el 1990. "Aquella generació de jugadors va obrir el camí i nosaltres només l'havíem de seguir. Sense ells no haguéssim assolit posteriorment totes les fites que hem aconseguit", puntualitza Barrufet.

Fites que es tradueixen en molts títols a la dècada dels noranta i un equip que ningú oblidarà. "Aquell equip va fer evolucionar l'handbol. Hi ha un abans i un després del

Dream Team. El Valero ens va inculcar un handbol molt ràpid que, unit a la nostra mentalitat guanyadora, ens va fer gairebé invencibles", recorda Barrufet, una peça angular d'aquell conjunt. "Un porter que, amb la seva envergadura, s'avanci en l'acció d'aturar, es fa molt difícil de superar. Ha estat immens en els llançaments en penetració des dels laterals.

S'HA GUANYAT A POLS L'ADMIRACIÓ DE TOTHOM, DINS I FORA DE LA PISTA

Un mur en els penals. I el millor des dels extrems", detalla amb rotunditat Lorenzo Rico. Els joves l'admiren i els rivals el respecten. "És una persona implicada. Ha estat molts anys el president de l'Associació de Jugadors i quan un company, de qualsevol equip, ha tingut problemes, ell l'ha ajudat. S'ha mullat", ens explica Xavi Pascual, l'últim entrenador que tindrà Barrufet abans de retirar-se.

Després de 23 anys al primer equip, al maig deixarà la porteria, però continuarà vin-

culat al FC Barcelona, al Departament Jurídic. "Espero poder aportar a les lleis tot el que he après com a esportista" desitja Barrufet, llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona. "Sempre ha estat un bon estudiant. Portava bones notes, però encara podien haver estat millors!", exclama la seva mare mentre en David somriu amb complicitat. "Els pares ens van donar una infància molt feliç i van sacrificar-se perquè tinguéssim totes les facilitats per jugar i estudiar. A ells els he d'agrair moltes coses. I a la meua dona, que mai ha tingut un mal gest per a mi". Barrufet, per tant, seguirà al club que el va acollir fa 27 anys. "El Barça és casa meua. Tothom m'ha tractat molt bé des que vaig arribar. L'afició és fantàstica i només tinc paraules d'agraïment per a tothom". José Javier Hombrados, actual porter del Ciudad Real i excompany de Barrufet a la selecció, expressa en veu alta un desig compartit per molts: "Espero que passi a la història com un dels més grans, per no dir el més gran, que ha tingut l'handbol espanyol i que els nens diguin que de grans volen ser com David Barrufet".

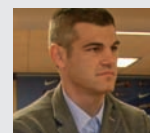
"Sort que compartíem equip perquè és un dels porters a qui més em costava fer un gol. Pel fet de ser ell i pel fet de ser el final d'aquella generació, crec que el Barça hauria de fer quelcom que es recordés tota la vida".

RAFA GUIJOSA
Jugador del FC Barcelona, temporades 1995-2002

"Sempre ha estat un jugador que ha tingut bona relació amb el vestidor, amb molt pes específic. És molt difícil que cap altre jugador estigui 23 anys al primer equip. És un cas únic."

ANTONIO CARLOS ORTEGA
Jugador del FC Barcelona, temporades 1994-2005

"Marxa un dels més grans. Un senyor dins i fora del camp. Se'n va l'últim membre del Dream Team. És d'aquells esportistes que no haurien de desaparèixer mai".

ENRIC MASIP
Jugador del FC Barcelona, temporades 1990-2004

David Barrufet és un porter sobri a qui poques vegades l'hem vist fent exhibicions com aquesta per aturar els llançaments rivals.

Lucas Rico ja fa temps que somnia ser com el seu ídol. Segur que no és l'únic. Barrufet, en canvi, parla de la història amb modèstia i naturalitat: "A mi simplement m'agradaria que se'm recordés com un jugador que ho ha donat tot a dins de la pista. Que s'ha esforçat al màxim. Que deixa aquest esport tenint molts amics. I sí, a sobre, he pogut aportar el meu granet de sorra perquè l'handbol creixi una mica més i a la gent li agradi, encara millor". Tranquil David, se't recordarà per això i per molt més.

Barrufet sempre ha lluitat el dorsal número 16. La seva samarreta serà retirada i es penjarà al Palau.

Aquest document també el podreu veure a Barça TV, en un programa especial.

EL DREAM TEAM

"Ha tingut la sort de jugar al costat de grandíssims porters i ha sabut captar, extreure, el millor d'ells i unir-ho a la seva qualitat i personalitat. Ha estat el millor porter de la història de l'handbol espanyol".

MATEO GARRALDA

Jugador del FC Barcelona, temporades 1994-1999

"Estar al nivell que ha estat és un exercici de professionalitat i entrega que no té preu. Ha estat un pilar dins el vestidor. Els mites es fan quan et mantens a dalt molt de temps".

XAVI O'CALLAGHAN

Jugador del FC Barcelona, temporades 1990-2005

"Jo vaig tenir la sort de coincidir amb ell en aquell equip que va fer història. Érem realment un equip, on tots érem importants. Vam viure moments molt bonics que sempre tindrà a la memòria."

ANDREI XEPKIN

Jugador del FC Barcelona, temporades 1993-2005 i 2007/2008

EL PALMARÈS

“Em sento molt orgullós d’haver col·laborat a guanyar tants títols. És una recompensa per la feina feta. Hem fet feliç molta gent i aquesta és la satisfacció més gran”.

FC BARCELONA

7

COPEES D'EUROPA

1990/91, 95/96, 96/97, 97/98, 98/99, 99/00 i 2004/05

10

LLIGUES PIRINEUS

1997/98, 98/99, 99/00, 2000/01, 01/02, 03/04, 05/06, 06/07, 07/08 i 09/10

11

LLIGUES ESPANYOLES

1988/89, 89/90, 90/91, 91/92, 95/96, 96/97, 97/98, 98/99, 99/00, 2002/03 i 05/06

6

COPEES ASOBAL

1994/95, 95/96, 99/00, 2000/01, 01/02 i 09/10

2

RECOPEES D'EUROPA

1993/94 i 94/95

10

COPEES DEL REI

1989/90, 92/93, 93/94, 96/97, 97/98, 99/00, 2003/04, 06/07, 08/09 i 09/10

5

SUPERCOPEES D'EUROPA

1996/97, 97/98, 98/99, 99/00 i 2003/04

1

COPA EHF

2002/03

13

SUPERCOPEES D'ESPANYA

1988/89, 89/90, 90/91, 91/92, 93/94, 96/97, 97/98, 99/00, 2000/01, 03/04, 06/07, 08/09 i 09/10

6

LLIGUES CATALANES

1990/91, 91/92, 92/93, 93/94, 94/95 i 96/97

SELECCIÓ ESPANYOLA

1

CAMPIÓ DEL MÓN A TUNÍSIA

2005

1

MEDALLA DE BRONZE ALS JOCS OLÍMPICS DE SIDNEY

2000

1

MEDALLA DE BRONZE ALS JOCS OLÍMPICS DE PEQUÍN

2008

1

MEDALLA DE PLATA A L'EUROPEU D'ITALIA

1998

1

MEDALLA DE PLATA A L'EUROPEU DE SUÏSSA

2006

1

MEDALLA DE BRONZE A L'EUROPEU DE CROÀCIA

2000

INDIVIDUALS

MILLOR PORTER DEL MÓN
2001 i 2002

La Fórmula 1, COM A TU T'AGRADA

Aquest any, viurem junts
LA TEMPORADA PERFECTA

3

tv3.cat

- 1 Sessió de reforç escolar del XICS Índia situat a la localitat de Bathalapalli (Andra Pradesh).
- 2 Alumnes de l'aula de música del XICS Mèxic, a la població d'El Salto (Jalisco).
- 3 Beneficiàries del XICS Burkina Faso, a Ouagadougou.
- 4 Sessió de ludoteca de llenguatge al XICS Equador de Portoviejo.
- 5 Classe de matemàtiques al XICS Marroc, construït a Tànger.
- 6 Portada del llibre.

‘El cor del Barça’

La Fundació FC Barcelona edita aquest abril un llibre fotogràfic que repassa històries de la vida d'alguns dels beneficiaris dels XICS

T Marc Parramon F Kim Manresa

Són 187 pàgines que resumeixen l'essència d'un projecte que enfila els cinc anys de vida i que ja compta amb 10.000 beneficiaris directes. *El cor del Barça* és el títol del nou projecte editorial de la Fundació FC Barcelona; un itinerari fotogràfic que s'atura en diversos testimonis de beneficiaris dels centres XICS, la Xarxa Internacional de Centres Solidaris impulsada per la Fundació. Puyol, Keita, Márquez i Guardiola també hi participen opinant sobre la vessant solidària del club.

L'Abdu, un infant senegalès que viu a una escola alcorànica, i la Diana, una nena que comparteix espai vital amb els voltors en un abocador de l'Equador, són dos dels protagonistes d'aquest llibre i, alhora, beneficiaris de la xarxa d'onze centre XICS que ja ha inaugurat la Fundació a nou països.

"Volem donar a conèixer els nostres programes i mostrar l'impacte que tenen sobre els seus beneficiaris", assegura Marta Segú, directora general de la Fundació. L'obra, que es posarà a la venda abans de Sant Jordi, surt amb un tiratge de 3.300 exemplars i té dues versions: una amb els textos en català i en anglès i una altra en castellà i en francès.

Les imatges són a càrrec del fotoperiodista Kim Manresa, per a qui el resultat "no fa llàstima, sinó que és un llibre sobre la superació". Els textos els ha escrit el periodista David Dusster. Tots dos professionals han visitat, en el que ha suposat un any de feina, cadascun dels XICS inaugurats. "Volem plantejar la qüestió que hi ha moltes coses importants a més del futbol", confessa Dusster.

6

Compromís amb la recerca mèdica

Centre WIDER-Barcelona, un projecte innovador en cirurgia endoscòpica

L'Obra Social "la Caixa" dona suport al desenvolupament de la cirurgia endoscòpica, una pràctica quirúrgica mínimament invasiva que comporta importants beneficis per al pacient respecte de la cirurgia tradicional. Per fer-ho, ha creat, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, el Centre WIDER-Barcelona (World Institute for Digestive Endoscopy Research in Barcelona) –dirigit pel Dr. Josep Ramon Armengol-Miró i ubicat a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron– en el qual es treballa per desenvolupar tècniques quirúrgiques noves que resolen les intervencions evitant les grans incisions. La cirurgia endoscòpica, cirurgia sense cicatrius, comporta nombrosos avantatges per al pacient, com ara una menor aparició d'infeccions i una recuperació més ràpida i menys dolorosa.

L'Obra Social "la Caixa" destinarà 10 milions d'euros al Centre WIDER-Barcelona.

RecerCaixa, un nou impuls a la recerca científica

Catalunya està en un moment de gran expansió en la producció científica. Amb l'objectiu de consolidar els seus equips de recerca i reforçar la imatge de Catalunya com a centre d'excel·lència científica al servei del progrés social, cultural i econòmic, el desembre de 2009 es va crear el Programa RecerCaixa. Una iniciativa conjunta de "la Caixa" i l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP), que treballa per donar suport als investigadors de les universitats i els centres de recerca catalans, així com per atreure investigadors d'arreu del món mitjançant l'impuls de projectes innovadors.

Fins al 2014, l'Obra Social "la Caixa" invertirà 9 milions d'euros per impulsar la recerca científica a Catalunya.

IrsiCaixa, 14 anys avançant en la lluita contra la sida

Per promoure la recerca mèdica en les malalties més greus que afecten a la població, l'Obra Social "la Caixa" va crear el 1995 la Fundació IrsiCaixa amb el suport de la Generalitat de Catalunya. La finalitat d'aquest centre, ubicat a l'Hospital Germans Trias i Pujol del Badalona, és fomentar, impulsar i divulgar la recerca biomèdica en el camp de la sida.

La Fundació IrsiCaixa, el laboratori de la qual el dirigeix el Dr. Bonaventura Clotet, és un institut líder i un centre de referència per a la recerca i el tractament de la sida a Espanya. El prestigiós científic suís Christian Brander s'ha incorporat a aquesta institució amb la missió

de coordinar el projecte Hivacat, codirigit pel Dr. Bonaventura Clotet i el Dr. José M. Gatell, i destinat a desenvolupar una vacuna contra la sida. Fa poc un equip d'investigadors d'IrsiCaixa i de la Universitat de Harvard, dirigit per aquest científic, han descobert un element clau per avançar en el desenvolupament de la vacuna.

Les seves investigacions demostren que les proteïnes generades pel VIH són capaces de bloquejar el cicle d'infecció del virus.

Des de l'any 1995, l'Obra Social "la Caixa" ha destinat més d'11 milions d'euros a impulsar la Fundació IrsiCaixa.

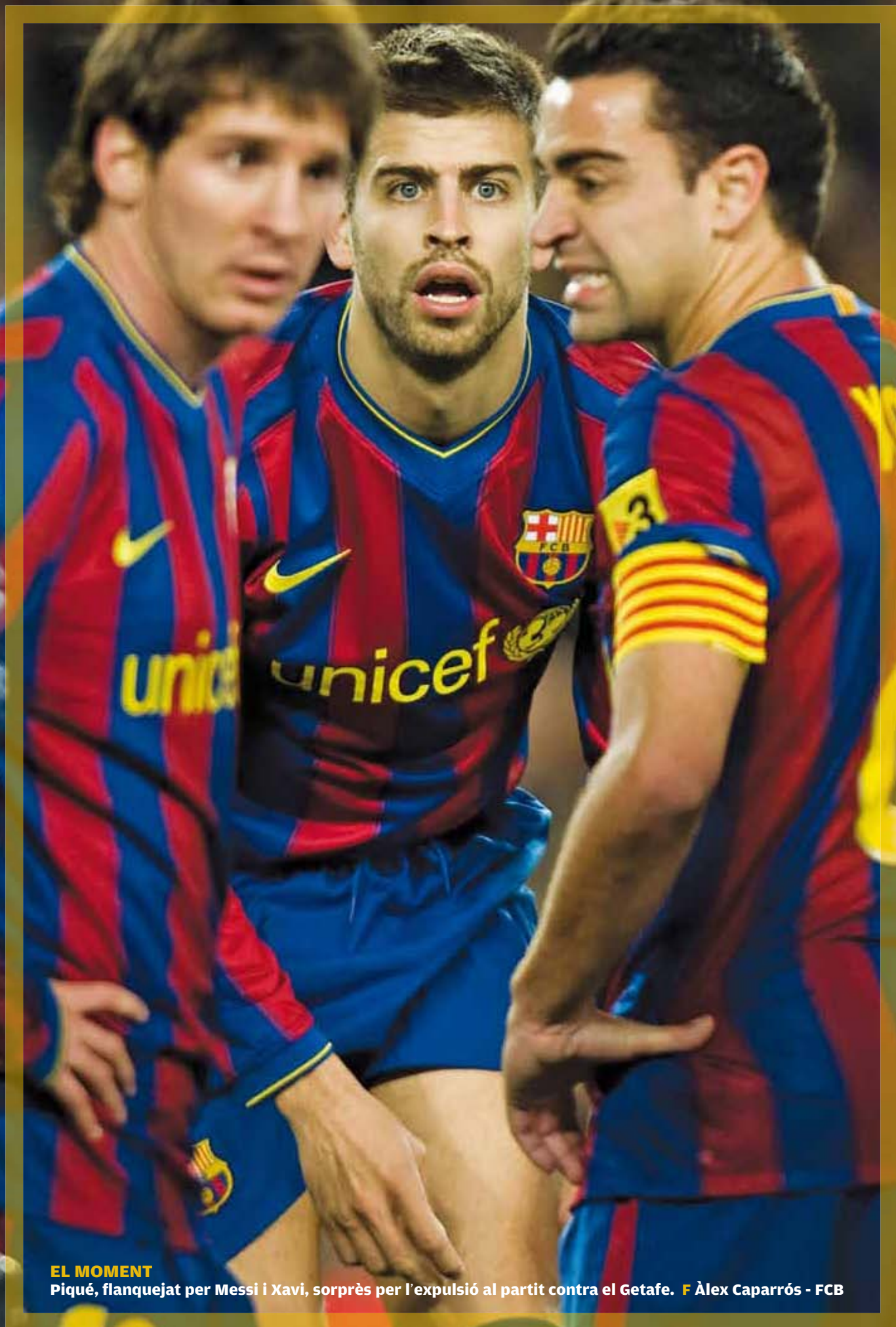

Una unitat pionera per millorar els tractaments contra el càncer

L'Obra Social "la Caixa", en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, va crear fa dos anys la Unitat de Recerca en Teràpia Molecular del Càncer. A càrrec del Dr. Josep Baselga, director científic de la Fundació Vall d'Hebron de Recerca Oncològica, la unitat ha suposat la posada en marxa d'un equipament d'elit en recerca oncològica en un hospital de referència. L'objectiu d'aquesta unitat és fer estudis amb nous fàrmacs i dianes terapèutiques que poden millorar l'eficàcia dels tractaments farmacològics contra el càncer i reduir-ne la toxicitat. En aquesta instal·lació treballen de manera permanent

13 investigadors. La Unitat d'Investigació en Teràpia Molecular del Càncer pretén que els resultats obtinguts en el laboratori es traslladin al pacient d'una manera ràpida i eficaç, fomentant la creació de ponts que connectin els programes de recerca que es desenvolupen al centre amb les necessitats dels metges i els malats.

L'Obra Social "la Caixa" ja ha dedicat 3 milions d'euros a la Unitat de Recerca en Teràpia Molecular del Càncer de l'Hospital Vall d'Hebron, i hi destinarà un milió anual més durant els 4 anys vinents.

EL MOMENT

Piqué, flanquejat per Messi i Xavi, sorprès per l'expulsió al partit contra el Getafe. F Àlex Caparrós - FCB

Joaquim M. Puyal, el notari del Barça

Té el despatx a la cabina de locució. La URV l'ha investit doctor *honoris causa*. Les seves narracions són l'acta escrupolosa -i molt personal- del club i del país

T **Eduard Pujol**

Rebobinem. Final de la Copa d'Europa. Al vell estadi de Wembley. Barça-Sampdoria. "L'àrbitre va a buscar la pilota. Atenció. Va a buscar la pilota. Li diu que ha acabat el partit. Stòitxkov es queda la pilota. A tres quarts menys cinc d'onze de la nit del dia 20 de maig el Barça ha aconseguit finalment el seu somni històric. La Copa d'Europa arribarà demà a les 5 de la tarda a Barcelona, per a orgull dels catalans. La Copa d'Europa ha caigut amb un gol de Koeman al minut set de la segona part de la pròrroga..."

A Wembley -i tantes altres vegades-..., però especialment a Wembley, el Puyal fa de notari. Diu l'hora, el dia i el què. No és ni atzar ni casualitat. "Els periodistes avalem el discurs amb la nostra signatura. Som subjectius, és clar, però hem de ser

**"ELS
PERIODISTES
AVALEM EL
DISCURS AMB
LA NOSTRA
SIGNATURA"**

honorats. Aleshores, l'avantatge per al receptor és que els missatges que li arriben tenen l'aval d'algú que s'hi juga el prestigi. Jo entenc així el periodisme. En totes

les transmissions que he fet, l'oient ha sabut que jo era parcial (perquè sóc del Barça), però també ha sabut que jo era honorat en la meua descripció (perquè sóc periodista). Ser parcial no et permet deformar la realitat".

Joaquim Maria Puyal i Ortiga (Barcelona, 1949), comunicador. Està fet de curiositat. "Polihèdrica i integral", segons va apuntar ell mateix ara fa deu anys. Va ser en una entrevista de Sergi Pàmies a *El País*. Aquest assegurava que les narracions del Puyal estaven fetes "d'elements transversals que van més enllà dels estrictament lineals del futbol".

I apuntava que "els estímuls que alimenten el seu discurs formen una torrentada on conviuen la revisió de tòpics, la reivindicació de l'oralitat en temps telemàtics, el dret a controlar la pròpia imatge" i un ideari que busca l'equilibri entre la qualitat "i l'ambició d'arribar a la màxima quantitat de gent possible". Han passat deu anys, però aquest continua sent un retrat útil d'una vigència radical. Les transmissions ("les transmissis", com acostuma a dir) van arrencar el setembre del 76. La del 85 va ser la primera Lliga guanyada que va narrar. Després l'èxit s'ha anat

normalitzant i han vingut 9 Lligues més i 3 Copes d'Europa. "Aquell Barça venia d'una època difícil des de molts punts de vista. Des de la temporada 59/60 fins a la 84/85 només havíem guanyat una Lliga! Vist des de la perspectiva actual sembla impossible, però era així. El club havia lluitat amb tots els inconvenients inherents a les dificultats sociopolítiques del franquisme, havia incorporat un gruix notable d'immigrants en la seva massa social, s'havia compromès en la nostra recuperació nacional, etc. Esportivament no teníem una línia clara. Ara, en canvi, ningú no dubta que el Barça té un estil i una personalitat que li són propis. Ara, el Barça és també una icona de la globalitat. Això no poden gossar discutir-ho ni els adversaris de Laporta..."

La feina caduca

Per a molts en Puyal és el mestre. "M'afalaga. Perquè els que m'ho van començar a dir, m'ho deien de cor", confessa al Xavi Bosch a les pàgines de *l'Avui*. Però el cert és que si Puyal és alguna cosa, és el notari. Sí, de cada temps, i del Barça, sobretot del Barça.

Aviat farà 34 anys que el Quim Puyal explica els partits de l'equip. Els explica o els narra, o els fa entendre. Tant se val. N'és la veu, l'apunt i la reflexió. Des del 5 de setembre del 1976 ha esdevingut el notari del barcelonisme. Primer a Ràdio Barcelona i després a Catalunya Ràdio. El talent i l'estil, la coherència i la tenacitat,

**"ARA NINGÚ
NO DUBTA QUE
EL BARÇA TÉ
UN ESTIL I UNA
PERSONALITAT
PRÒPIES"**

l'han convertit en escola. I si sona fort, en referència. Però el Puyal és el comunicador que rebutja tots els mèrits que li puguin atribuir. Fuig d'allò que alguna

vegada ha definit com "l'afalac a la vanitat". L'any 2007, en una entrevista a *El Punt*, firmada pel Xevi Xirgo, ho va explicar molt ben explicat. "Val la pena que la gent ens recordi? La nostra feina, generalment, és instrumental, caduca, no perdura en el temps".

"Li ha fotut una fava"

El novembre del 76, mesos després de posar en marxa la iniciativa del futbol en català, el *Boletín Informativo del FC Barcelona* (la revista de socis del Barça en temps del president

“L’OIENT HA SABUT QUE JO ERA PARCIAL (PERQUÈ SÓC DEL BARÇA), PERÒ TAMBÉ HA SABUT QUE JO ERA HONRAT EN LA MEVA DESCRIPCIÓ (PERQUÈ SÓC PERIODISTA)”

“GUARDIOLA NO HA NECESSITAT CAP CONSELL MEU. EL DIA QUE PERDI TRES PARTITS SEGUITS A L’ESTADI I EL FOTEM A FORA, CONTINUARÀ SENT UNA PERSONA EXTRAORDINÀRIA”

Montal), parlava amb en Puyal. A la primavera del 2010, ara que hem descobert que o bé els somnis d’aleshores eren excessius o el país era més feble del que volíem entendre, les preguntes d’aquella conversa tenen un punt d’innocència que entendreix. En canvi, en moltes coses el Quim és exactament on era. En aquell moment ja parlava de la llengua apassionadament. El debat podia ser l’ús d’una paraula o d’una expressió. Tot era nou i, en certa mesura, transgressor.

“Jo no la utilitzo pas normalment (l’expressió *fotut*), el que passa és que en algun moment de molta tensió se m’ha escapat, per exemple,

"SI NO GUANYÉSSIM, LA NOSTRA FORÇA SIMBÒLICA S'AFEBLIRIA"

en el tercer gol que va fer el Cruyff al Las Palmas. En aquell moment jo vaig parlar com parlo a casa o com parlo amb els amics al cafè i vaig dir: “Li ha fotut una fava” o “Li ha fotut una castanya”. El català es presta molt a ser col·loquial. Però parlant per al públic s’ha de tenir una mesura de convencionalitat. Avui, de tant en tant, en Messi (el del “més i més i més, i més Messi” del gol de fa tres temporades a la Copa contra el Getafe) continua clavant alguna fava i fotent alguna castanya, que el Camp Nou, no cal dir-ho, celebra amb la mateixa intensitat que aleshores. I és que el futbol està fet d’emoció i toca la fibra perquè burxa en el moll de l’os dels sentiments (sí no, no es pot entendre que un milió de persones surti al carrer quan el Barça és campió). Però a la vegada, en l’embolcall, el futbol és canviant. Va començar amb el “més que un club” dels Montal, Granados, Vilaseca o Rossell pare. Avui és el Barça de l’Unicef i el

club dels nens al món. “El pes simbòlic del FC Barcelona ha evolucionat i jo crec que ha evolucionat bé. Som un club català, socialment solidari, hem esdevingut una icona global... i guanyem. Si no guanyéssim, la nostra força simbòlica s’afebliria”.

Un cas únic

En Puyal frega les dues mil retransmissions. La nit del dimecres 24 de març va fer 25 anys clavats de la Lliga guanyada a Valladolid. La del seu “Urruti t’estimo”. Aquell títol va ser el primer a quedar lligat, pels segles dels segles, tant al gest de l’esportista com a la força d’una frase. És evident que aquella Lliga no es pot deslligar del *pressing* proposat per l’anglès Terry Venables, ni per les passades mil·limètriques de Bernd Schuster. O de les botifarres de l’Urruti vés a saber a què, quan va aturar el penal que valia la Lliga. Però aquell títol també és el de la frase del Puyal. “Mira que si l’Urruti el parés, mira que si el parés l’Urruti. Javier Urrutikoetxea té a les seves mans la sort del campionat (...). Mágico (González) cap a la pilota, Urruti ha parat, ha parat Urruti..., Urruti, t’estimo...! T’estimo, Urruti!...” Era el març del 85. Sis anys abans, Puyal ja havia fet famós el “Charlie-gol” de la final de la Recopa de Basilea. I anys més tard, el 12 de març del 1997, el “Pizzi sos macanudo” es va convertir en un CD d’èxit.

L’espai protegit

El Joaquim Maria Puyal és poc donat a concedir entrevistes. A la Mònica Terribas, el 2004, quan va rebre el Premi Nacional de Radiodifusió, li ho va argumentar en un plató de televisió: “Sovint, en una entrevista escrita no m’hi veig reflectit. A vegades no

recullen prou bé la intenció comunicativa”. En un temps marcat pels missatges llampants, cridaners, fets per durar 90 minuts –el que dura un partit de futbol–, el seu és un cas que trenca la norma. Passejar pel mirall de l’hemeroteca és un plaer. El seu discurs és d’una vigència devastadora.

A les acaballes del 76, parlant en els mitjans oficials del club, la seva exigència quedava ben palesa. Quan se li diu que difícilment es podria trobar algú que parlés millor que ell el

"ÉS EVIDENT QUE LA GENT QUE PARLA A LA RÀDIO HA DE PARLAR BÉ"

català i que sigui capaç de retransmetre un partit de futbol, la resposta és contundent. “Bé, això és un elogi si et conformes. La gent que parla a la ràdio ha de parlar bé. Jo, que estic acostumat a l’elogi fàcil, mai no havia estat tan emocionat, tan ple d’emocions. Tinc ben bé la sensació que estic fent quelcom més que transmetre partits de futbol”. Més enllà de parlar de la transcendència social de la seva iniciativa, Puyal ja avançava el que després ha estat una constant. El gust per la feina ben feta i l’obligació del professional dels mitjans a expressar-se correctament. És el que el Quim, més tard, ha definit com la teoria del pilot. “Sincerament, intento fer les coses tan bé com puc. Tot i això, moltes vegades m’equivoco. Preguntar al pilot de l’avió si és perfeccionista, no se li acudiria a vostè, oi? Perquè el risc de la trompada seria molt alt. Quan faig un programa és com si portés un avió. No podem cometre cap error”. Escoltant-lo i llegint-lo és fàcil pensar en el Barça de les Sis Copes, el del 2009. Pep Guardiola sembla tallat pel mateix patró. Es coneixen de fa molts anys. Guardiola va ser

“ZAFARSE DEL ACOSO DEL CONTRARIO”...

Dos mesos després que Ràdio Barcelona posés en marxa el *Futbol en català*, la revista del Barça analitzava el que ja era un fenomen. Parlava amb el Puyal i presentava un gràfic comparatiu entre les expressions que s’havien escoltat tota la vida i les que, de cop i volta, es normalitzaven.

DOCTOR *HONORIS CAUSA*

un dels herois de Wembley, la nit del 20 de maig del 92.

Del viatge de tornada de l'endemà, camí de Barcelona, n'ha quedat una llegenda urbana. Es diu que el mateix Puyal li va recomanar que a l'hora de celebrar el títol fugís de l'habitual "sou collonuts". D'aquí n'hauria sortit el tarradellà "Ciudadans de Catalunya, ja la teniu aquí". Puyal posa aigua al vi. "Josep Guardiola mai no ha necessitat que jo li donés cap consell. És una figura extraordinària. El dia en què després de perdre tres partits seguits a l'estadi el fitem a fora, ell continuarà sent una persona extraordinària".

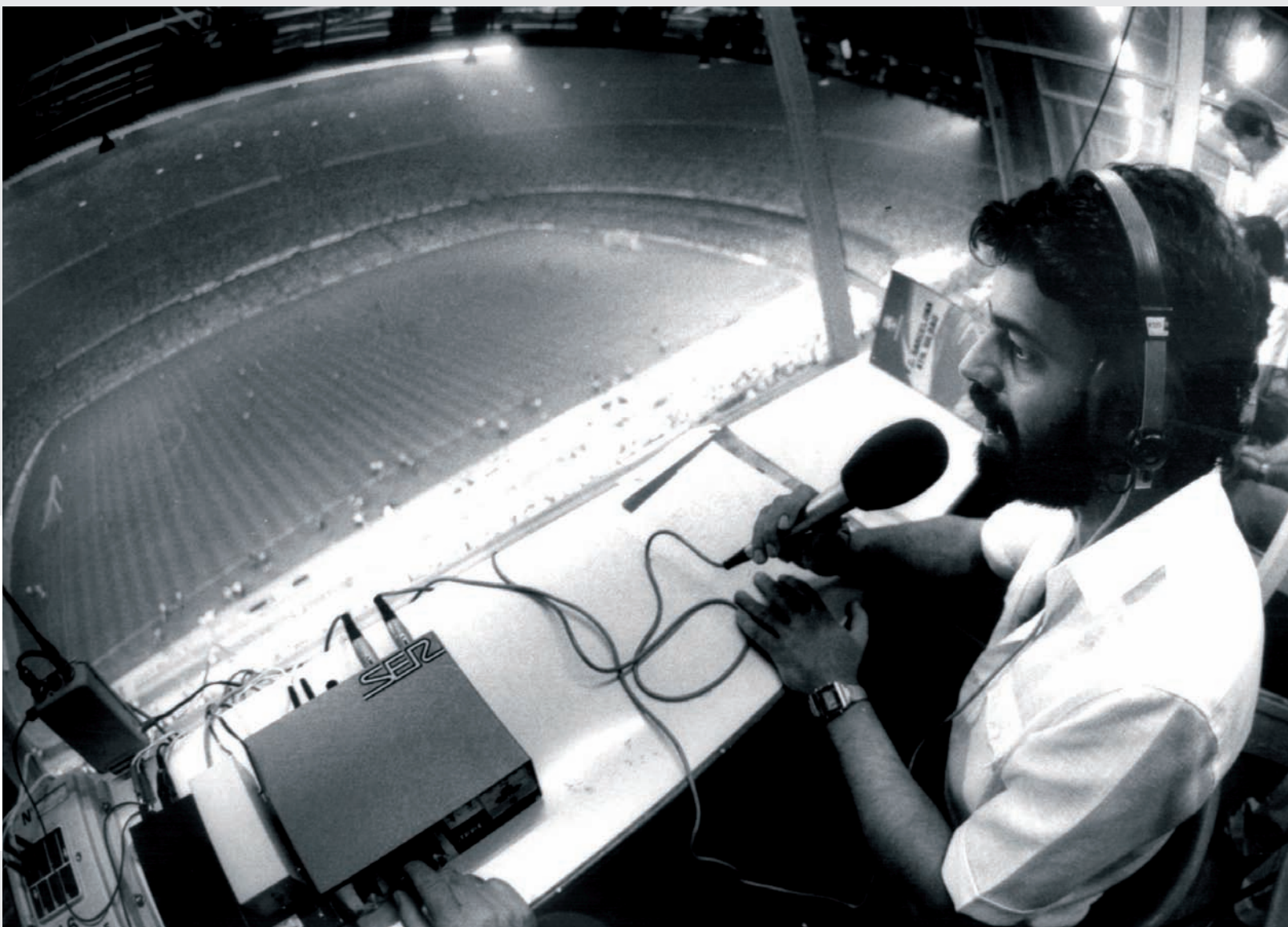
I coses del Barça, si arriba, el Puyal ho explicarà, aixecant acta des de la notaria, a la seva cabina de narració a l'estadi.

URV

El 2 de març la Univesitat Rovira Virgili (URV) va investir Joaquim Maria Puyal doctor *honoris causa*. El padrí del doctorand, Jordi Farré, va qualificar aquest reconeixement d'"acte de justícia". Poques setmanes abans, Joan Martí i Castell, catedràtic, primer rector de la URV i president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, escrivia: "Joaquim Maria Puyal vigila, controla, pondera els mots; domina la pausa, els silencis que hi són inherents, els tons, el ritme, el gest, la mirada, com un artesà senyor del seu ofici, perquè el coneix magistralment". Martí és un barcelonista de cor i de ràdio.

Joaquim Maria Puyal a la cabina de narració del Camp Nou, als primers anys vuitanta.

BALANÇ ECONÒMIC POSITIU EN EL PRIMER SEMESTRE

El vicepresident de l'àrea econòmica del club, Joan Boix, va presentar el balanç econòmic del primer semestre de la temporada 2009/10, amb un resultat net de 8 milions d'euros. En aquests sis mesos el club va ingressar 222,8 milions d'euros, un 19,7% més respecte al mateix període de l'any passat.

'FORA DE JOC', LA NOVA EXPOSICIÓ DEL MUSEU

El Museu del FC Barcelona va acollir l'exposició itinerant *Fora de joc*. Mitjançant diferents formats, l'exposició va presentar tot un seguit de creacions que naixien de la connexió del futbol amb el llenguatge, la política, la memòria, el cinema, la incursió de poder i els interessos en l'àmbit esportiu, el col·leccionisme i fins i tot l'art culinari.

CARAVANA PLAY4AFRICA

La Fundació del Barça va fer una donació de 200 pilotes de futbol a la caravana solidària de Play4Africa, que pretén recollir pilotes i botes per tal d'ajudar els més desfavorits. Després d'un entrenament, el capità del primer equip Carles Puyol també va col·laborar en la iniciativa.

NOUS PREMIS A LA FIDELITAT

Coincidint amb el partit Barça-Getafe, el president Joan Laporta va entregar les insígnies als socis que fa 50 i 75 anys que formen part de l'entitat. És el cas dels germans Andrés i Manuel Sarrias López, que fa 75 anys que són socis del club, i de la Maria Rosa Llonch, amb mig segle de vida lligada al Barça.

FOTO: ASOBAL

■ Doble èxit a la Copa del Rei

El Regal Barça es va proclamar campió de la Copa del Rei en la fase final que es va jugar a Bilbao. Després de superar el Cajasol i el Power Electrònics València, als quarts de final i a les semifinals respectivament, el Barça va apallissar el Reial Madrid a la final. El Regal FC Barcelona va fer un segon i tercer quart antològics i va oferir un autèntic recital de bàsquet. El marcador al final del tercer període ho deia tot: 64-37. En l'últim quart, l'equip blanc va maquillar el resultat fins al 80-61 final. Era el 21è títol de Copa en la història de la secció. El primer equip d'handbol també va conquerir la Copa del Rei, el 17è de la seva història. Un cop vençuts el Naturhouse La Rioja i el Reyno de Navarra, als quarts de final i a les semifinals, el Barça, amb un gran Iker Romero, autor de 13 gols, va derrotar a la final el Reale Ademar de Lleó en un partit molt emocionant que es va resoldre a la pròrroga per 38 a 35.

■ Visita als camps de refugiats de Ruanda

Una delegació de la Fundació del FC Barcelona va fer un viatge solidari a Ruanda per conèixer de primera mà els projectes de cooperació internacional impulsats a favor de la infància, a través de la seva aliança amb ACNUR (Agència de l'ONU per als Refugiats). La delegació barcelonista va visitar per primera vegada un camp de refugiats, concretament el de Kiziba, ubicat al districte de Karongi, a l'oest de Ruanda. El camp acull més de 18.500 refugiats procedents de la República Democràtica del Congo.

■ Solidaritat amb l'ELA

Josep Guardiola va ser el representant del FC Barcelona en el lliurament d'una part dels diners recollits en multes per la plantilla la temporada passada a la Fundació Catalana d'ELA (esclerosi lateral amiotròfica). Tot els jugadors de la plantilla, de comú acord, van decidir que els diners acumulats durant la temporada passada es destinessin a l'acció social. Una part dels diners ja es va donar a la investigació de la síndrome de Rett i una altra part es destina a aquest trastorn del sistema nerviós que provoca una paràlisi muscular progressiva fins a la mort en un breu període de temps.

■ Reunió del Senat

El president Laporta, acompanyat per una àmplia representació de la Junta Directiva, es va reunir amb el Senat del FC Barcelona, un òrgan estatutari, col·legiat i honorífic, de caràcter consultiu, integrat pel primer miler de socis i sòcies del club. En aquesta reunió es va lliurar un diploma i un carnet acreditatiu a cadascun dels socis que enguany han adquirit la condició de nous senadors.

FOTO: CORDONPRESS - MIGUELEZ

■ Èxits a la secció d'Atletisme

L'atleta Sergio Sánchez va guanyar la medalla de plata al Mundial de Doha (Qatar) en la final dels 3.000 metres i va batre a València el rècord d'Europa d'aquesta distància en pista coberta amb un temps de 7:32.41. L'equip masculí va aconseguir la Copa del Rei en pista coberta, l'onzena en la història de la secció, i l'equip femení també va guanyar el Campionat d'Espanya de Cros per equips.

EL PALAU, ESCENARI DE L'OK STARS

El Palau Blaugrana va acollir la primera edició de l'OK Stars, un partit amb la participació dels millors jugadors de l'OK Lliga. En aquesta diada d'hoquei patins també es van celebrar tornejos per als més petits, jornades informatives per a entrenadors, partit de veterans i concursos d'habilitats.

MOR JAUME RIGUAL, EXJUGADOR DELS ANYS 30

L'exjugador del primer equip Jaume Rigual va morir als 92 anys. Nascut el 1918, Rigual va jugar 40 partits als Campionats de Catalunya del 1937/38, i del 1939/40, a més d'alguns amistosos.

SUPORT A LA INICIATIVA '1 GOAL'

Joan Laporta i la directora general de la Fundació FC Barcelona, Marta Segú, van assistir a l'acte de suport de la iniciativa *1 Goal*, en el qual també va participar la reina Rània de Jordània. Aquesta campanya, associada a la Copa Mundial de la FIFA 2010, està destinada a aconseguir que tots els nens i nenes del món tinguin l'oportunitat d'anar a l'escola i formar-se.

■ El calendari electoral, decidit a Vic

Vic va ser l'escenari d'una nova reunió itinerant de la Junta Directiva del FC Barcelona. Després de la recepció a l'Ajuntament i la visita a la Penya de la Plana de Vic, la Junta es va reunir a les instal·lacions del Casino. En acabar, el president Laporta va anunciar que les eleccions a la presidència del FC Barcelona serien diumenge 13 de juny. La decisió va ser unànime a la Junta i consensuada amb Josep Guardiola i Txiki Begiristain.

■ Guardiola, català de l'any

L'entrenador del primer equip del FC Barcelona, Josep Guardiola, va ser nomenat *Català de l'Any 2009* en la gala anual que reconeix el català que ha fet més mèrits durant l'any segons els lectors d'*El Periódico de Catalunya* i l'audiència del programa *Els Matins*, de TV3. El tècnic barcelonista, concentrat amb el seu equip per preparar el partit de tornada dels vuitens de final de la Champions davant l'Stuttgart, va agrair el premi per videoconferència.

PREMI ESPORT I CIUTADANIA

Amb la novel·la *Un contra onze*, Santi Baró va guanyar el II Premi Esport i Ciutadania, convocat per la Fundació FC Barcelona i Òmnium Cultural. Baró va guanyar un premi de 4.000 euros i va acompanyar l'equip a Stuttgart en el partit d'anada dels vuitens de final de la Champions.

■ Acord de col·laboració amb BIBM

El FC Barcelona i el Banc Internacional Banca Mora (BIBM) van signar un acord de col·laboració mitjançant el qual l'entitat bancària es converteix en Partner Internacional Oficial del FC Barcelona a Andorra. Aquest acord, fruit del programa de patrocini del club, permet que l'entitat financera pugui beneficiar-se d'avantatges, amb exclusivitat en el sector bancari andorrà, com ara l'ús del logotip en la comercialització de productes i en la publicitat.

■ Homenatge als campions de la Lliga del 85

Per commemorar el 25è aniversari del títol de Lliga de la temporada 1984/85, el club va convidar els integrants d'aquella plantilla. Es va celebrar un dinar a l'espai Roma del Camp Nou al qual van assistir també les esposes dels jugadors i la vídua i el fill del malaguanyat Javier Urruti. A més, abans del partit de Lliga contra l'Osasuna, els aficionats del Camp Nou van retre un merescut homenatge als jugadors d'aquell equip, que van sortir al camp amb el trofeu guanyat el 1985.

LES JES, A MALI

La Fundació FC Barcelona va dur a terme a Mali una nova edició de les Jornades d'Esport Solidari davant de més de 170 beneficiaris, amb l'objectiu principal de promoure l'equitat de gènere en la pràctica esportiva.

L'ENÈSIM PREMI

En el marc de la 30a Gala Nacional del Deporte, celebrada a Lanzarote, el Barça va ser premiat com el millor club de l'any 2009 per part de l'Associació Espanyola de la Premsa Esportiva.

EL BARÇA "TÉ SANG"

El FC Barcelona va col·laborar amb la campanya "Barcelona té sang". Coincidint amb els partits de bàsquet davant el Granada i de futbol contra el València, un autocar estacionat a l'esplanada del Camp Nou va recollir les donacions de sang dels aficionats blaugrana que s'acostaven a les instal·lacions del club.

■ Messi, nou ambaixador de l'UNICEF

Lionel Messi va ser nomenat nou ambaixador mundial de bona voluntat de l'UNICEF en un acte celebrat a la Sala París del Camp Nou i que va comptar amb la presència del mateix jugador, el president Joan Laporta, i Philip O'Brien, director global d'Aliances Corporatives de l'UNICEF. Messi treballarà per posar en relleu desafiaments que enfronten nens especialment vulnerables i s'involucrarà, conjuntament amb l'UNICEF, en una sèrie d'activitats encaminades a donar suport als drets dels nens. És la primera vegada que un jugador del Barça adquireix la distinció d'ambaixador mundial que atorga aquest organisme. Messi s'uneix a una extraordinària llista d'ambaixadors de bona voluntat, com ara Orlando Bloom, Shakira Mebarak, Ricky Martin i Mia Farrow.

6 Copes en una temporada

**ESTEM ORGULLOSOS DE SER
LES ALES DEL MILLOR EQUIP DEL MÓN**

**TURKISH
AIRLINES**

OFFICIAL SPONSOR OF

FCBARCELONA
més que un club

La primavera i les al·lèrgies

Al·lèrgies i primavera són conceptes molt associats entre si. Alguns esportistes que desenvolupen la seva activitat a l'aire lliure també pateixen les molèsties ocasionades per les al·lèrgies

Alguns jugadors del primer equip de futbol exercitant-se a la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

Coordinació Assessors Sira Baró i Francesc Orenes
Dr. Franchek Drobnic
 (Serveis Mèdics FCB)
Foto Miguel Ruiz - FCB

Ulls plorosos, esternuts, sensació de picor, urticàries, malestar... Aquests i altres símptomes molestos són els que acostumen a provocar les al·lèrgies i que, si bé afecten un gran nombre de persones durant tot l'any, gairebé tots els casos es donen a la primavera entre els mesos de març i juny. Els esportistes no són una excepció i, per tant, els qui les

GAIREBÉ EL 20% DE LA POBLACIÓ SOL PATIR ALGUN TIPUS D'AL·LÈRGIA

pateixen han de prendre les mesures adients per evitar-les o minimitzar-les, ja que el rendiment esportiu se'n pot veure afectat. Les al·lèrgies són una resposta exagerada del nostre sistema immunològic davant de certs estímuls que el nostre cos considera perillosos. Aquesta patologia es manifesta normalment amb símptomes a la pell, als ulls i als aparells respiratori i digestiu majoritàriament, i poden aparèixer com a urticària, asma, coïssor o altres manifestacions. Els símptomes poden arribar a ser molt molestos i la intensitat varia en funció de la quantitat

de substància que hagi rebut l'organisme. Les persones que es veuen més afectades són les que estan més temps a l'aire lliure; per tant, els jugadors de futbol, els atletes o ciclistes, per exemple, són grups de risc durant la primavera.

Al·lèrgies més freqüents

Una de les reaccions al·lèrgiques més freqüents és la provocada pels grans de pol·len que circulen per l'aire; per tant, és molt complicat evitar-la. La pol·linosi provoca la inflamació de la mucosa quan arriba a contactar amb el nas i els ulls i, fins i tot, pot provocar una inflamació bronquial que pot desencadenar un quadre asmàtic. Tot i ser la més freqüent, els esportistes han de tenir una especial cura amb el tractament d'aquesta al·lèrgia, ja que alguns dels medicaments que es recreen poden ser considerats inclosos en la llista de medicaments com a dopatge. Per aquest motiu, aquests esportistes necessiten un permís o una declaració oficial, personal i del facultatiu mèdic que la recepta per certificar que l'esportista s'està prenent aquesta medicació.

Una altra al·lèrgia típica és la provocada pels himenòpters, insectes com les abelles i d'altres que provoquen picadures, algunes molt sèries en individus sensibles. En cas de ser múltiples poden arribar a ser tòxiques i perilloses. En aquestes dates, els insectes comencen a ser més abundants i, per tant, el risc de picadures també és més elevat.

LES AL·LÈRGIES PROVOQUEN SÍMPTOMES VARIATS SEGONS LA PERSONA

Un altre model d'al·lèrgia en alguns individus i que es manifesta més quan comença a venir el bon temps és la urticària solar, que apareix en forma d'erupció a les zones de la pell que estan en contacte directe amb el sol. En aquesta mateixa línia també existeix l'anafilaxi induïda per l'exercici. En aquest sentit hi ha manifestacions d'al·lèrgia a la pell, com la urticària, que no sempre es deuen a processos primaverals i que són provocades per trastorns de caràcter immunològic relacionats amb altres causes com el fred, la temperatura interna o el mateix exercici.

LA NATACIÓ PER COMBATRE L'AL·LÈRGIA

Un esport recomanat per combatre l'al·lèrgia primaveral és la natació, ja que el contacte amb la humitat en propicia l'alleujament. També és indispensable fer un bon escalfament abans de l'exercici, especialment si es practica a l'aire lliure. Alhora és important conèixer les limitacions de la mateixa malaltia, mantenir el tractament adequat en cada cas i consultar l'al·lèrgòleg quan els símptomes que apareixen són diferents dels habituals o no milloren amb el tractament habitual.

EN EL TEMPS QUE TRIGUES
A ANAR A L'HOSPITAL
I ESPERAR TORN,

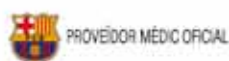
NOSALTRES ARRIBEM
A CASA TEVA I COMENÇES EL
TRACTAMENT.

Perquè només amb Assistència Sanitària tindràs un metge a casa en mitja hora.*

Serveis com aquest són els que ens diferencien d'una assegurança mèdica privada de baix cost. Truca'ns al 902 120 122 o entra a www.asc.es

*Estadística de 2008. Temps de mitjana d'assistència a domicili: 34 minuts a Barcelonès i Arzo Metropolitana.

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

Udo Lattek

Jugant molt bé, va guanyar la Recopa, però se li va escapar la Lliga més increïble

T David Carabén F Arxiu Seguí-FCB

Udo Lattek va aterrar al Barça la temporada 81/82, que havia d'acabar just abans del Mundial d'Espanya, i s'hi va estar fins al 3 de març del 83. La derrota contra el Santander (0-2), el va sentenciar. El cert és que, un any abans, el davanter danès Allan Simonsen –a l'època, popularitzat com a Simonet– ja havia recomanat el seu fitxatge a Joan Gapart, aleshores vicepresident del Barça. Tots dos havien coincidit al Borussia Mönchenglad-

L'ALEMANY VA SER EL PRIMER TÈCNIC DE NÚÑEZ QUE VA ACABAR LA TEMPORADA

bach. Però no va ser fins a l'estiu del 1981, mesos després de la mort del seu fill, que Lattek va acceptar el càrrec. Assegura que arran d'aquell catacraç emocional necessitava tren-

car-hi ("Només volia futbol, futbol, i futbol. No volia pensar en res més.") i que això va facilitar el seu aterratge al Barça, "el club més absorbent, més complicat i més gran del món". Després de canviar 13 vegades de residència, la seva dona, la Gila, el va obligar a retirar-se a Colònia, on encara hi viuen i on als peus de la seva cèlebre catedral gòtica va rebre la REVISTA BARÇA.

Quan Udo Lattek es va fer càrrec del primer equip del FC Barcelona, la temporada 81/82, es va convertir en el cinquè recanvi de l'era Núñez, que havia començat només tres anys abans. En un temps de turbulències a la banqueta del Camp Nou, Lattek també va ser el primer entrenador a qui el president va permetre acabar la temporada. "A mi m'agradava el futbol ofensiu, molt ofensiu. Però el més important era guanyar. Primer havies de garantir el resultat i després el bon joc. Pensa que a Barcelona la llei era sagrada: dos, tres partits perduts i fuit!, al carrer."

Lattek és qui millor va fer jugar el jove Bernd Schuster. Amb un inspirat Simonsen al costat i un planter de jugadors molt ben preparats físicament, el Barça va fer les delícies del Camp Nou. Tot era fresc i espectacular. L'equip s'avançà a la Lliga amb un estil de joc directe i eficaç. Però la gestió de les constants situacions de crisi que envoltaven el Barça va passar factura. L'alemany assegura que el futbolista és "difícil de tractar perquè cada jugador té una personalitat diferent". Somriu i en fa broma: "Com tothom, a vegades els falta un bull. A vegades dos. A vegades molts. La psicologia és el més difícil i, a la vegada, el

“ Primer havies de garantir el resultat i després el bon joc. Pensa que a Barcelona la llei era sagrada: dos, tres partits perduts i fuit!, al carrer ”

Lattek, durant un partit a la banqueta del Camp Nou.

més important del fet de ser entrenador.”

Lattek va acabar perdent la confiança de la junta directiva, el favor de la premsa i, finalment, el control del vestidor. Curiosament, la mala maror va començar amb la lesió de Schuster, va continuar amb la recerca de substituïts davant l'enuig del vestidor i s'agreguà amb la derrota inesperada a la Lliga, quan ja era al sac (encara avui

“SI EL JUGADOR VEU QUE L'ENTRENADOR ÉS FEBLE, ÉS IMPOSSIBLE MANAR”

es podrien escriure novel·les senceres de per què es va perdre aquell títol). De fet, han passat trenta anys i Lattek només en té una explicació: “Teníem cinc punts d'avantatge i vam

celebrar el títol quan encara no teníem el títol. La Lliga es va perdre per culpa de la directiva, que ens molestava a tothora.”

Però el punt clau per entendre el seu pas pel Barça té nom i cognom. La tempesta arriba amb el *regal* d'una junta directiva a un entrenador d'escola alemanya: el fitxatge de Diego Armando Maradona per a la temporada següent.

Amb la perspectiva que donen els anys, s'ha de reconèixer que Lattek mai es va arronsar davant les dificultats. I mentre les encarava, va guanyar la segona Recopa. Va ser contra l'Standard de Lieja a l'estadi en un partit dur. Lattek, però, ho té claríssim: “Sí, una final molt dura, però no jugàvem a escacs. Era futbol.” De la seva experiència a la banqueta en treu una conclusió: “L'entrenador sempre ha d'estar fort. El jugador no pot pensar que el tècnic no continuarà. Si el jugador el veu feble, és impossible manar.” És a dir, es fa impossible guanyar.

L'ASPECTE FÍSIC, AL SERVEI DE L'EQUIP

Udo Lattek és recordat pel fet que treballava molt bé la pissarra, però no només això. Físicament volia un equip fort. “Sense físic no es pot treballar bé. Si físicament aflüixes, fallen els ulls, el cervell, la creativitat. Si el cos no està bé, no jugues bé.” L'alemany va partir peres amb Bernd Schuster. Amb la perspectiva dels anys, assegura: “Schuster ha canviat. És una altra persona, obert i amable. En la meua època, oh! era increïble. No parlava, estava separat de l'equip. Tot plegat, era molt complicat!”

Magda Oranich, en el passadís del seu despatx.

De professió: Il·luidadora

El Barça és una de les grans passions de Magda Oranich, que des de l'abril del 2009 forma part de la seva Junta Directiva

T Miriam Nadal F Àlex Caparrós - FCB

Mai no descansa perquè té somnis i quan un té somnis no dorm, perquè mentre tocaria fer-ho, un està traçant el camí per convertir-los en realitat. Magda Oranich (Barcelona, 1945) és una dona amb força, compromesa i tenaç. Se li podrien assignar molts adjectius per definir-la, com ara passional, emotiva i intensa, perquè fer un retrat simple i planer de Magda Oranich és impossible. Quedaria curt per tot el que ha viscut, ha patit, ha gaudit i pel que és aquesta directiva de la Junta del Barça.

El dia de Sant Jordi de l'any passat, la Junta va aprovar l'entrada de dos nous membres. L'un, l'economista Xavier Sala i Martín. L'altra, la protagonista d'aquest reportatge. Així, una de les primeres dones advocades de l'Estat acabava d'establir un vincle encara

“DES DEL PRIMER DIA VAIG DIR QUE LA TRIA D'EN PEP ERA UN ENCERT”

més pròxim al club. Aquesta barcelonina agosarada feia temps que treballava per al Barça. “Em vaig incorporar al club per fer els Estatuts del 23 de juliol del 2001. Joan

Gaspart m'ho va demanar i érem 11 juristes encarregats de redactar-los i adaptar-los. Quan m'ho va demanar, tenia càncer i vaig pensar -somriu- l'últim servei al Barça!” Afortunadament, encara li quedaven somnis per complir i ideals per defensar, i se'n va sortir. Fins i tot, encara abans de ser directiva, va ser la Síndica del Soci.

Magda Oranich va néixer sent del Barça. Els seus avis i els seus pares ja eren socis. Durant força temps, va utilitzar el carnet del seu avi matern per anar a l'estadi. Aquesta dona, amb memòria matemàtica i visual -recorda a la perfecció les dates i els moments-, tria, de la pila d'imatges de la seva infantesa, una instantània. “Més que la inauguració del Camp Nou, recordo molt el dia de la inauguració dels llums del Camp Nou. Vaig anar-hi amb el meu pare i va ser impactant; una festa”, recorda una de les dues dones de la directiva blaugrana.

Va ser educada pels seus pares per enamorar-se futbolísticament de dos jugadors amb responsabilitats ben diferents, Kubala i Ramallets, però de qui de debò n'està més és de Pep Guardiola: "Des del primer dia que se'l va escollir vaig dir que era un encert. I ho vaig dir en antena. Si perdia en Pep, perdíem tots."

I és que Magda Oranich ha viscut, en primera línia, la temporada més històrica del club. Sí a finals d'abril del 2009 s'incorporava a la Junta, a partir del maig i del 2-6 al Bernabéu començava la festa que va culminar amb el sis de sis.

I rescata una pintada de la Universitat de la Sorbona de París del maig del 1968 que encaixa perfectament amb el sentiment del Barça de les Sis Copes. "Proclamo l'estat de felicitat permanent", deia

LA FEINA DE LA FUNDACIÓ ÉS UNA DE LES COSES QUE MÉS L'ENORGULLEIX

l'ideal que podríem escriure en qualsevol de les pàgines dels llibres d'història sobre el 2009 del Barça. "La utopia fa que demanis que pugui durar per sempre.

M'agradaria que això s'estabilitzés durant un temps. No sabem què és la felicitat fins que hi ha moments en què no la tens", subratlla.

Oranich reconeix que aquests episodis dolços que ha viscut el 2009 li han fet recordar els qui no els han pogut viure. I no cal dir-ho; de tots ells, amb qui més ha pensat és en el seu pare. A banda d'inculcar-li el desig de ser advocada i defensar els humils, la lluita per les injustícies i preguntar-se el perquè de les coses, sempre hi haurà una mala passada del destí que el lligarà a una fillgrana de Johan Cruyff del 22 de desembre del 1973. El gol de l'holandès volador, un prodigi de l'estètica del futbol, va ser l'últim que va veure el seu pare. "Jo era a la presó per formar part de l'Assemblea de Catalunya i ell era al Camp Nou amb el meu fill." El seu pare, amb només 57 anys, va morir aquell mateix vespre, després del compromís contra l'Atlètic de Madrid (2-1). "El meu pare em venia a veure

cada dia a la presó. I no venia, no venia... Fins que van venir unes monges l'endemà i em va deixar sortir per poder anar a l'enterrament el mateix dia de Nadal. Mai no he pogut veure aquell gol de Cruyff", reconeix Oranich.

Però la trajectòria de Magda Oranich també té un llarg recorregut més enllà del Barça. Ha defensat presos polítics, ha lluitat pels ideals de molts i s'ha convertit en referència de moltes dones que l'han mirat per tirar endavant projectes comptabilitzant ser mare, filla i professional. I un llarg etcètera que ella, tímida, no vol destacar, però que l'avalua per participar com a col·laboradora en bona part dels mitjans de comunicació catalans i estatals. "Treballeu moltes hores, però moltes de les coses que faig no les considero feina. Faig el que m'agrada. Hi ha molta gent que també treballa moltes hores i no se sap tant", recorda Oranich, des de l'altre costat d'una taula d'escriptori, plena de causes pendents i gruixuts dossiers. Enmig de tanta paperassa, hi ha espai per algun objecte blaugrana, una de les passions que ocupa la seva atapeïda agenda. Parla orgullosa de la Fundació, de la solidaritat i dels somriures que genera el Barça. I si ho diu algú que ha defensat i ha lluitat per les llibertats, ens la creiem.

LA TARGETA DEL BITLLETER

Durant el transcurs de l'entrevista al seu despatx professional del carrer de Balmes, la Magda obre la bossa de mà. Troba el seu bitlleter i en treu una targeta. "Aquest detall és per l'estima que teniu envers el nostre fill", hi ha escrit. Quan gires l'altra cara de la targeta, dos noms impresos criden l'atenció: Valentí Guardiola i Dolors Sala. I és que aquest Nadal, els pares de l'entrenador del primer equip van fer arribar un present per a aquesta directiva que sempre ha estat una "enamorada" del de Santpedor. "Si en Pep per mi ja com a jugador era un mite, ara, amb el que ha aconseguit és un mite total", explica la Magda. No vol que mai li robin la cartera. No pels calés que hi pugui portar, però sí, en canvi, pel valor emocional de targetes com ara la dels pares d'en Pep.

Test

UNA FRASE DE L'HIMNE DEL BARÇA

Tots units fem força. Un pot prendre iniciatives, però un sol no fa res.

UN PERSONATGE HISTÒRIC

Gandhi.

UN ENTRENADOR

Johan Cruyff i Pep Guardiola.

UN JUGADOR

De la meva infantesa, Kubala. Dels d'ara, n'hi ha tants de bons, que no puc escollir!

AFICIÓ

Els animals.

ASPECTES QUE S'HAN MILLORAT DES QUE VOSTÈ ÉS A LA JUNTA

Ja estava molt bé el club quan jo hi vaig entrar. Hi ha una bona situació al club en tots els sentits, tenim un gran tècnic i una bona situació econòmica malgrat la crisi.

ASPECTES A MILLORAR D'AQUÍ AL FINAL DEL MANDAT

Queda molt poc temps, però m'agradaria que es millorés l'espai dels minusvàlids al Camp

i que s'impulssessin mesures per potenciar l'esport femení.

UN ESPORT A BANDA DEL FUTBOL

El gimnàs. A part del futbol, el gimnàs. Encara recordo la indumentària a l'escola que ens feien posar per fer gimnàstica, uns bombatxos que eren horribles. Ara no tinc temps per anar al gimnàs.

UN LLOC PER DESCONNECTAR

Tossa de Mar o, per fer un parèntesi, també la terrassa de casa.

Marià Cañardo, el ciclista del Barça

Durant els anys vint i trenta, el millor ciclista català de la història va ser un dels esportistes més populars. I va ser un gran culer

T Manel Tomàs F Arxiu FCB

Nascut el 5 de febrer del 1906 a Olite (Navarra), Marià Cañardo es va traslladar de ben petit a Osca amb els seus pares. El jove Marià (aleshores Mariano) va esdevenir ben aviat un bordegàs de constitució forta i caràcter guanyador. A la ciutat aragonesa va fer de pastor d'ovelles fins l'any 1919, quan amb només 13 anys va haver d'emigrar al barri de Sant Andreu, a Barcelona, per tal de buscar un destí millor. La capital catalana el va acollir amb hospitalitat i ell hi va correspondre fent-se català de cor i adoptant el nostre idioma com a propi per sempre més. Però aquells temps eren difícils. Instal·lat a casa de la seva germana, es va haver de guanyar el pa com a aprenent de fuster, amb un sou d'11 pessetes al mes.

Cañardo semblava destinat a enfocar la seva vida laboral en el ram de la fusteria, però tot

va canviar quan, després de moltes penúries econòmiques, es va poder comprar per 300 pessetes una bicicleta, vehicle del qual feia temps s'havia encapritxat. Però Marià no sabia dominar aquell artefacte i, a les primeres de canvi, va tenir un accident a la Via Laietana, quan les rodes de la bici es van ficar a les vies

EL SEU GRAN PALMARÈS INDIVIDUAL VA ACUMULAR 50 VICTÒRIES

d'un tramvia i no va poder parar fins que va xocar amb un automòbil. Allò no el va desanimar. Inscrit en una penya ciclista, en la seva primera excursió dominical, els seus nous companys, ciclistes bregats i veterans, van accelerar de cop amb el propòsit de deixar despenjat aquell ciclista passerell. Cañardo es va picar en el seu amor propi i, posant tota la seva ànima, va fer la

primera cursa de la seva vida en guanyar aquells companys prepotents, els quals van quedar bocabadats i el van animar a dedicar-se professionalment al món de la bicicleta.

Poc després, l'any 1926, va començar una carrera professional plena de triomfs. La seva enorme categoria com a ciclista, unida al seu caràcter afable i obert, el van convertir en un ídol de les masses durant els anys vint i trenta, perfectament equiparable amb els mites futbolístics de l'època com eren Zamora i Samitier. Barcelonista de soca-rel (a la seva solapa mai faltava l'escut del Barça), va ser l'ànima de l'antiga secció de Ciclisme barcelonista, que va tenir una vida paral·lela a la seva trajectòria esportiva (1925-1943). El palmarès de Cañardo durant aquells anys és inigualable: quatre vegades campió d'Espanya contra rellotge (1930, 1931, 1933 i 1936), set vegades guanyador de la Volta a Catalunya (1928, 1929,

L'ENIGMA ANTERIOR

QUIN ESPORTISTA DEL FC BARCELONA VA ACONSEGUIR 50 TÍTOLS INDIVIDUALS?

LA PISTA
En el seu temps va ser tan popular com Samitier

LA SOLUCIÓ
Marià Cañardo

NOM DEL GUANYADOR
Emma Pallares Baiget. Sòcia: 19737

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

1930, 1932, 1935, 1936 i 1939) i primer lloc a les Voltes a València, Aragó, País Basc, Marroc i molts altres, fins a un total de 50 títols individuals. A més, va ser sisè al Tour de França del 1936. No hem d'oblidar que, en aquells temps heroics del ciclisme, les carreteres eren de terra i sovint estaven en condicions deplorables, i les bicicletes constituïen unes màquines enormes i pesades que necessitaven una força hercúlia per poder moure-les.

El 22 d'agost del 1943, als 37 anys, va disputar la seva darrera cursa professional, però no va deixar el món de la bicicleta. Així, els anys 1951, 1952 i 1953 va ser director de l'equip espanyol que va competir al Tour de França i, posteriorment, va ser president de la Federació Catalana de Ciclisme. Fins al final va estar al peu del canó, presidint curses ciclistes i actes de tota mena. Quan va morir, a Barcelona el 19 de juny del 1987, era soci d'honor del Barça.

FOT-LI CANYARDO!

A mitjan dels anys setanta els escolars catalans no sabien gaires coses de Marià Cañardo. De fet, no tenien el ciclisme com a afició esportiva preferent. Com passa ara, aquells col·legials solien disputar, a l'hora de l'esbarjo, descontrolats partits de futbol plens de passió. Quan alguna pilota quedava franca perquè el davanter afusellés amb fúria el porter contrari, el crit era unànime: "Fot-li canyardo!" Aleshores "canyardo" era com es coneixia popularment un xut sec i dur. Els escolars dels setanta no ho sabien, però amb aquest epònim homenatjaven aquell ciclista d'Olite que destacava per la seva velocitat i resistència.

EL NOU ENIGMA

QUIN PARTIT ES POT CONSIDERAR COM EL DE PITJOR SORT DE LA HISTÒRIA BARCELONISTA?

LA PISTA
El Barça el va perdre al mig del camp

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

La contesa electoral va produir una gran expectació, com queda reflectit en la imatge i el dibuix publicat al *Diario de Barcelona*. A sobre, un cartell elctoral de suport a Miró Sans.

Unes insòlites eleccions

En un context de restricció dels drets dels socis, en ple franquisme, el Barça va poder celebrar unes eleccions a la presidència el 1953, les quals van tenir un enorme ressò ciutadà

T Carles Santacana F Arxiu FCB

Tothom sap que la tradició democràtica del Barça es va veure forçadament interrompuda amb la instauració del franquisme. D'ençà del 1939 el club estava totalment condicionat per les decisions de la Delegación Nacional de Deportes (DND), que els primers anys nomenava els directius dels clubs i posteriorment va anar fent normatives que restringien les possibles eleccions a uns pocs socis compromissaris. En la història blaugrana hi ha, però, una excepció, que es va produir el 1953.

A finals de l'any 1950 la DND va modificar la normativa per triar els dirigents dels clubs esportius. Aquesta modificació preveia que els socis reunits en assemblea general

PODIEN VOTAR TOTS ELS SOCIS MASCULINS, NO INFANTILS, AMB 2 ANYS D'ANTIGUITAT

poguessin elegir entre candidats que haguessin reunit un mínim d'aval. Els candidats havien de ser validats per la Federació Espanyola de Futbol, que podia refusar discrecionalment qui cregués convenient. Malgrat aquestes restriccions, hi havia un canvi molt substancial que el Barça va aprofitar per interpretar que la reunió dels socis en assemblea general es podia convertir en unes eleccions. El secretari general, Albert Maluquer, va impulsar aquest procés després de la dimissió del president Enric Martí Carreto, que va plegar arran de l'afer Di Stéfano. Aprofitant aquestes circumstàncies i que la DND no volia tenir més conflictes amb el Barça, el club va tirar endavant un insòlit procés d'elecció.

Les eleccions es van convocar el 7 d'octubre de l'any 1953, amb dret de vot de tots els socis masculins, no infantils, amb dos anys d'antiguitat. Les propostes de candidatura havien de ser avalades per firmes del 5% dels socis amb dret de vot. Inicialment van aparèixer tres precandidats. Eren Francesc Miró-Sans, que va presentar 4.133 sig-

natures, Amat Casajoana, amb 2.851 avals, i Ramon Riba Lechos, amb 1.471 (el tall era 1.434). En el mateix moment de presentació de les signatures Ramon Riba va renunciar a favor de Miró-Sans.

El més important és que aquelles eleccions, tot i les limitacions, representaven una autèntica novetat, i que el barcelonisme s'hi va abocar. La premsa n'anava plena, amb múltiples comentaris, enquestes a socis, cartes al director, entrevistes als candidats, acudits... Fins i tot algunes sòcies es van queixar públicament de ser excloses per culpa de la normativa oficial. Al carrer es respirava aquella eferlescència, amb cartells que cridaven al vot, amb cotxes cercant firmes i vots, etcètera. El perfil dels dos candidats era força diferent. Casajoana era la veu de l'experiència; amb 71 anys, havia format part de les juntes d'Arcadi Balaguer, el 1925, i de la presidida pel marquès de la Mesa de Asta després de la Guerra Civil. Francesc Miró-Sans representava el dinamisme de la joventut; tenia 37 anys i havia de defensar-se d'algunes acusacions afirmant que Gamper va fundar el club sent molt jove. El seu gran projecte era la construcció del Camp Nou.

Recompte fins a les 5 de la matinada

Finalment va arribar el dia de la votació, i les urnes es van obrir al local de la Caixa de Jubilacions de la Indústria Tèxtil, al carrer Aragó, de 10 del matí a 12 de la nit. Les cues al carrer indicaven l'interès que havien generat aquelles eleccions. I també van generar una incertesa fins al final. El recompte es va allargar fins a les 5 de la matinada, i les actes d'escrutini van donar com a resultat 8.775 vots a favor de Miró-Sans i 8.460 a favor de Casajoana. Més de 17.000 socis s'havien mobilitzat i això alarmava les autoritats, que ràpidament van restablir el sistema dels compromissaris, al·legant que s'havia d'"evitar la turbulència dels grans públics i la inestabilitat de les masses esportives".

Un pulmó basc per cercar la Lliga

A l'inici dels 80 van ser molts els jugadors i tècnics que van arribar al Barça amb un objectiu: trencar la sequera a la Lliga. El mig Periko Alonso (1982-85) en va ser un. En tres anys intensos, ho va aconseguir

T Jordi Clos F Àlex Caparrós - FCB

Els anys 80 van començar amb l'auge modern dels equips bascos. La millor generació de la històrica Reial Societat es remunta a aquell període, amb els Arkonada, López Ufarte, Sarrústegui i companyia. Dues Lligues (1980/81 i 1981/82) en deixen constància. En la segona, va ser el Barça d'Udo Lattek el gran damnificat. La davallada blaugrana en les últimes jornades va propiciar el segon títol consecutiu dels realistes (i últim fins avui). La temporada culer se salvaria amb la Recopa conquerida al Camp Nou contra l'Standard de Lieja.

Pocs dies abans d'aquella final, sortia a la llum un fitxatge important per al projecte de la temporada següent: Mikel Ángel Alonso, conegut com a *Periko* Alonso. Es tractava d'un centrecampista amb un físic i un llançament a mitja distància privilegiats i que, al costat de Zamora, era clau en l'equilibri de la Reial Societat. Amb la seva veterania (tenia 29 anys) i experiència, el de Tolosa havia de ser un dels referents d'un equip que perseguia una Lliga que es resistia des del 1974. Sobretot després del buit a la medul·lar que havia deixat la greu lesió de Bernd Schuster. Periko va ser un dels sis reforços del Barça 82/83, entre els quals destacava l'emergent Diego Armando Maradona.

Era clar que el vestidor blaugrana no tenia res a veure amb el que havia viscut fins llavors. "Tot i que venia de guanyar dues Lligues amb la Reial, el Barça era un altre món, una dimensió més gran. Recordo que em va costar una mica al principi. Per la meua estructura física, sempre em costava agafar el ritme al començament de la temporada", reconeix Alonso. Tot i això, a poc a poc es va fer un lloc en l'onze de Lattek i posteriorment en el del seu substitut, César Luis Menotti. A mig curs, el Barça va fer un gir de 180° graus en el seu estil. Segons ell, "Lattek i Menotti tenien metodologies diferents. Un era alemany i volia ordre i disciplina. L'altre era més creatiu". Un dels canvis més sorprenents que va implantar l'argentí va ser programar els entrenaments a les tardes. "Deia que ho feia perquè els partits

es jugaven a aquella hora i ho vam acceptar", confessa el basc.

Gol al Madrid

Era la convulsió dels 80 que es vivia al Barça, amb multitud de futbolistes i entrenadors que brillaven per la seva fugacitat. En el cas de Periko Alonso, però, la seva trajectòria va tenir el suficient recorregut per deixar petjada en el cor de l'afició. Amb dianes com la que va signar en el clàssic de la jornada 30 al Camp Nou ho va aconseguir ràpidament. "El gol contra el Madrid és un record especial. Em va arribar la pilota dins l'àrea, me la vaig canviar de peu i vaig marcar. Era el 2-1 definitiu que ens permetia seguir somiant en la Lliga". Malgrat que estèticament el joc barcelonista s'havia enriquit, el títol s'escaparia de nou, ara en benefici de l'Athletic Club. Això

EN TRES TEMPORADES VA TENIR TRES TÈCNICS AMB FILOSOFIES OPOSADES

sí, un altre Alonso, Marcos, donava la Copa del Rei amb un cop de cap antològic en la final davant l'etern rival. El triomf va aportar una certa estabilitat per afrontar un nou curs en el conjunt que dirigia Menotti i que lideraven Schuster i Maradona. Amb l'alemany plenament recuperat i el Pelusa pletòric, el Barça partia com a favorit en la cursa per la Lliga 83/84. L'arrencada va ser esperançadora, amb l'equip guanyant i mantenint el bon to, però el 24 de setembre tot es va torçar. Periko recorda: "En el meu segon any vam començar molt bé fins a la lesió de Maradona contra el Bilbao. Aconseguíem punts i bon joc. La bona trajectòria es va trencar amb la lesió de Diego". Goikoetxea va fer miques el turmell esquerre del '10' i també les il·lusions catalanes. Periko Alonso, per la seva banda, va rendir a un alt nivell i va ser un altre cop dels futbolistes més utilitzats fins a la lesió de genoll que va suposar un abans i un després en la seva carrera al club. Per a ell va ser una cloenda de temporada doblement amarga,

HISTÒRIES SOLIDÀRIES

El llibre *El que et falta saber del Barça* recull vivències i anècdotes de 50 exjugadors. Escrit per Joan Rovira, l'objectiu de la publicació és recaptar fons per a la Fundació dels Veterans, que ajuda els exjugadors del Barça sense recursos econòmics. El preu de cada exemplar és de 6 euros i es pot sol·licitar trucant al telèfon 93 496 36 39.

En la imatge de l'esquerra, Periko Alonso el 1982, quan va fitxar pel Barça, just després de participar en el Mundial d'Espanya. A la dreta, el basc en una fotografia captada el 24 de març passat. Aquell dia, Periko va ser homenatjat juntament amb la resta dels integrants de l'equip que va guanyar la Lliga 1984/85. Es complien 25 anys del llegendari penal aturat per Urruti a Valladolid.

1982 2010

ja que el Barça acabaria en blanc després de caure en una final de Copa d'infestat record contra l'Athletic Club. Va ser el trist comiat de Menotti i Maradona. I la benvinguda als semi-coneguts Venables i Archibald.

Per l'origen anglès del nou tècnic es podia preveure una certa predilecció per futbolistes del perfil de Periko Alonso, és a dir, d'una gran fortalesa, portentosos en el joc aeri i generosos en l'esforç. De totes maneres, el paper del guipuscoà en aquella Lliga 84/85, la de l'"Urruti, t'estimo!", va ser testimonial. Ho

LES SEQÜELES D'UNA GREU LESIÓ EL VAN DEIXAR QUASI INACTIU A LA LLIGA 84/85

homes com ara Calderé i Rojo que ho van fer molt bé. Terry va fer un molt bon treball". Només va intervenir en dues estonetes quan el títol ja era a les vitrines del Museu. Paradoxalment, la fita més buscada, aquella per la qual havia aterrat al Camp Nou, es va assolir en l'única campanya en què no va poder ser un puntal.

"Després d'aquella temporada sense jugar vaig fitxar pel Sabadell, de Segona Divisió. Me'n vaig anar molt orgullós per haver tancat una etapa molt bonica". Amb 32 anys, va oferir les seves darreres espurnes de futbol a la Nova Creu Alta. Déu n'hi do com ho va fer.

Periko Alonso va assumir el timó en l'ascens dels arlequinats a Primera, on es van estar dos exercicis. El pulmó penjaria les botes el 1988 en consumir-se el descens.

No s'allunyaria gaire temps dels terrenys de joc. El seu retorn seria, ara, des de les banquetes. Alonso va entrenar diversos equips bascos i l'Hèrcules abans d'assumir el club de la seva vida, la Reial Societat, el 2000. Va rebre l'encàrrec de reemplaçar Javier Clemente en una situació molt compromesa. La seva etapa com a tècnic *txuri urdin* va durar onze jornades. Els resultats no van ser els esperats i va decidir abandonar definitivament el futbol. Una dècada després, amb 57 anys, viu a Sant Sebastià i dirigeix una empresa familiar que es dedica al sector de la recuperació a la seva Tolosa natal. No troba a faltar la pilota: "Em sembla que es va acabar. És més bonic ser jugador que entrenador. Tot i que m'agrada molt el futbol i el segueixo per raons òbvies, em ve de gust fer d'altres coses". I és que la saga dels Alonso continua. Dos dels seus tres fills, Xabi (Reial Madrid) i Mikel (Tenerife), també han arribat a l'elit. El pare no perd de vista l'evolució dels seus hereus. No ho tenen fàcil. El llistó és molt alt.

'Barça a l'Hora' i 'Barça Notícies'

L'actualitat del Barça cada dia més a prop

07:00	08:00	09:00	10:00
11:00	12:00	13:00	14:00
15:00	16:00	17:00	18:00
19:00	20:00	21:00	21:30

'Barça a l'Hora'

L'actualitat de l'equip i del club cada hora al teu abast

'Barça Notícies'

L'informatiu complet. L'equip, les seccions, el Club, la Fundació...

Tot el Barça al teu abast

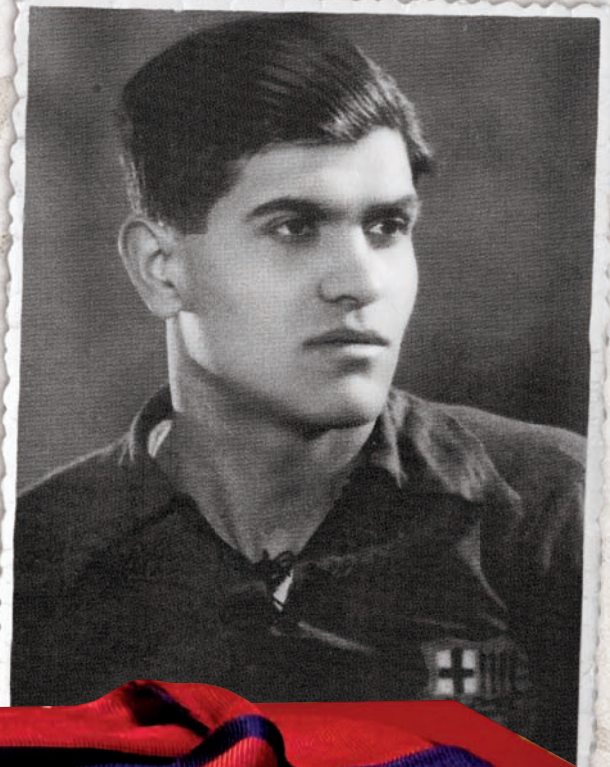
MAI UN CANAL DE TELEVISIÓ
HAVIA ESTAT TAN A PROP DEL BARÇA

Samarretes amb suor blaugrana

T Carles Santacana

F Àlex Caparrós – FCB / Arxiu FCB

A banda dels trofeus i les pilotes, no hi ha dubte que entre els tresors més admirats pels visitants de qualsevol museu esportiu sempre hi destaquen les botes i les samarretes. La raó és senzilla: botes i samarretes són els equipaments imprescindibles dels jugadors, allò que caracteritza el que fan, i la samarreta especialment, allò que els identifica amb l'equip. Ara fa un any el club va incorporar la samarreta de Pepe Rodríguez, del 1910. I ara destaquem aquest nou tresor, la samarreta amb què va jugar el també davanter Josep Sastre, que va lluir els colors blaugrana des de l'any 1924 fins al 1933, amb unes xifres impressionants: va marcar 116 gols en els 167 partits que va disputar amb el Barça. I entre aquells partits, els que van significar la conquesta de la primera edició de la Lliga, l'any 1929. És per això que el valor documental i testimonial d'aquesta samarreta, amb el seu escut lluent, és importantíssim.

Descobreix la nova Megastore del Camp Nou

La FCBotiga Megastore del Camp Nou ha estat remodelada amb l'objectiu d'aportar nous serveis i una imatge innovadora als dos milions de visitants que hi ha anualment.

La lluminositat blaugrana dels aparadors i el so ambient de l'estadi que es pot escoltar just a l'entrada és una presentació dels nous canvis que es troben a l'interior de la FCBotiga.

Cal destacar com a novetat que, a partir d'ara, les seccions del club també hi tenen un espai únic en el qual és possible adquirir les samarretes de les seccions de bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala.

Un cop dins de l'establiment, el producte guanya en presència. Els equipaments que llueixen els jugadors del primer equip, tant durant els partits com en els entrenaments, tenen el seu espai en el nou mobiliari i estan agrupats per tipus de producte. A més a més, una línia més extensa de roba de carrer ja està també disponible i compta amb un espai exclusiu.

Amb 1.500 m² d'ambient purament blaugrana, la FCBotiga es divideix en dues plantes en les quals tenen cabuda productes barcelonistes de tota mena: el millor per donar suport a l'equip, com bufandes i banderes, les dessuadores i gorres més modernes per als joves, pilotes amb signatures dels jugadors, records blaugrana com tasses i peluixos, accessoris per a la llar, etc.

La FCBotiga Megastore també amplia els serveis

La FCBotiga Megastore disposa de dos serveis innovadors de personalització de samarretes amb dissenys relacionats amb moments inoblidables del nostre club i per a tots aquells que vulguin emular els nostres jugadors. Hi haurà disponible una àmplia gamma de botes de futbol per a tot tipus de superfícies amb l'opció que es puguin personalitzar brodant el nom i el número a cada bota.

■ www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Jugar al Camp Nou no és un somni

Aquest any el FC Barcelona posa en marxa una nova activitat única per a tots els socis i sòcies del club que permetrà sentir-se per un dia jugador del primer equip del Barça. Sota el nom *Socis al Camp Nou*, el diumenge 30 de maig se celebrarà una jornada molt emocionant damunt la gespa de l'estadi blaugrana, en la qual 100 socis podran saltar al terreny de joc mentre escolten de fons el Cant del Barça i després jugar un partit en un dels camps més impressionants del món del futbol.

Un centenar d'afortunats

Només 100 afortunats, únicament socis i sòcies del FC Barcelona, podran jugar un partit mixt de forma totalment gratuïta. Tots ells s'han d'inscriure en un formulari, a través de la secció *Socis* del lloc web del Barça,

www.fcbarcelona.cat, fins al 30 d'abril. El 4 de maig es farà un sorteig per triar els 100 afortunats que podran jugar al Camp Nou.

I això no és tot! De les 100 places, el club n'ha reservat dues per als guanyadors del concurs *Encerta i guanya* del butlletí electrònic d'aquest mes d'abril que s'ha enviat a tots els socis. Els qui encertin la pregunta podran guanyar una de les dues places per poder jugar el 30 de maig al Camp Nou.

Diverses categories

Socis al Camp Nou és una experiència que va dirigida a tots els socis, des dels nens i nenes a partir d'11 anys fins als més veterans. Hi haurà tres partits dividits en les categories d'Aleví, Infantil, Cadet, Juvenil i Sènior. En el cas dels més grans, el partit serà de modalitat de futbol 11 i constarà de

dues parts de 45 minuts, mentre que la resta de categories jugaran en la modalitat de futbol 7 i el partit es dividirà en dues meitats de 30 minuts cadascuna.

Una jornada completa

La jornada esportiva començarà amb una xerrada tècnica i un escalfament previ a càrrec del personal de la FCBEscola, amb entrenadors especialitzats i amb experiència. També hi haurà la possibilitat de fer realitat un altre somni: xutar penals en una de les porteries del Camp Nou. Cada participant podrà fer una tanda de tres penals. I tot seguit arribarà el moment més esperat: sortir al Camp Nou amb l'himne del Barça mentre cada jugador és presentat. El colofó final arriba amb el partit, en què els participants podran emular Messi, Puyol o Iniesta.

	Categories	Jugadors	Modalitat	Durada del partit
Partit 1	Aleví (nascuts 1998/99) i Infantil (nascuts 1996/97)	28 participants	Futbol-7	Dues parts de 30 minuts
Partit 2	Cadet (nascuts 1994/95) i Juvenil (nascuts 1992/93)	28 participants	Futbol-7	Dues parts de 30 minuts
Partit 3	Sènior (nascuts fins al 1991)	44 participants	Futbol-11	Dues parts de 45 minuts

AGENDA

ABRIL

Barcelona Teatre Musical

Magic of the dance

25% de descompte per als socis

8 de maig a les 21.30 h

MAIG

Teatre Romea

Duet per a una sola veu

50% de descompte

Del 4 al 7 de maig

Teatre Poliorama

Pirats. Els Joglars flotants

30% de descompte per a socis

Del 2 al 30 de maig

JUNY

Jove Teatre Regina

La Cigala i la Formiga

12 i 13 de juny, preu especial

per a socis (5 €)

Del 21 de maig al 13 de juny

La fidelitat dels socis té premi

Una sòcia júnior, a Sevilla amb el Barça

El soci Àngel Peix Triola, veí de Girona, va ser el guanyador del segon sorteig de la renovació del carnet del 2010. L'afortunat es va emportar un projector i una pantalla Hitachi, una nevera Smeg plena de begudes per a tot l'any (Font d'Or, Estrella, Free Damm, Coca-Cola i Fanta) i una subscripció gratuïta a les plataformes digitals per veure tots els partits del Barça. Un premi fantàstic que l'Àngel Peix va aconseguir renovant el carnet de soci per al 2010 i inscrivint-se en un sorteig en què van participar 12.629 socis.

El lliurament d'aquest premi es va fer a la llotja del Palau Blaugrana coincidint amb el partit de vuitens de final de la Lliga de Campions al Camp Nou contra l'Stuttgart.

El tercer i últim Supersorteig Júnior d'aquesta temporada ja té guanyadora. Es tracta de la Maria Muñoz Oliver, sòcia número 152321, que ha estat premiada amb un viatge al costat del primer equip de futbol corresponent a un desplaçament de Lliga. Serà a la 37a jornada del campionat quan la Maria i un acompanyant adult veuran en directe el partit al Sánchez Pizjuán entre el Barça i el Sevilla. L'afortunada es desplaçarà amb l'avió que traslladarà els jugadors del FC Barcelona fins a la capital andalusa, i s'allotjarà en el mateix hotel que els cracs blaugrana.

Anteriorment ja s'havia fet entrega del primer premi del sorteig de renovació 2010. El premiat va ser Roland Gombau Rius, un soci de 17 anys que va ser obsequiat amb un premi d'allò més atractiu: viure en directe tota la segona volta de la Lliga, tant a casa com a fora, i totalment de franc.

De cara a la propera temporada, el FC Barcelona prepara nous premis i noves sorpreses. Amb tot cal recordar que el club segueix sorteigant cada mes un munt de premis entre tots els socis sense cap necessitat d'inscripció prèvia. Per saber si s'és un dels afortunats, només cal estar atent a la zona Socis del lloc web del club, www.fcbarcelona.cat, i als butlletins electrònics que s'envien cada mes als socis.

La Maria Muñoz no ha hagut d'inscriure's enlloc per optar al premi, ja que el Supersorteig Júnior periòdicament es fa de manera automàtica entre tots els socis de 8 a 15 anys. El sorteig forma part del programa d'avantatges *Creix amb el Barça*, que vol donar el màxim servei als socis més petits del club. Aquesta temporada ja s'han donat 400 premis entre els socis alevins i infantils, més de 1.300 nens i nenes s'han fet la fotografia amb els primers equips de futbol, bàsquet, handbol o hoquei patins, i fins a tres famílies han estat premiades en el Supersorteig Júnior i han pogut fer un desplaçament de Lliga amb l'equip de futbol.

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00

www.fcbarcelona.cat

oab@fcbarcelona.cat

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu partit al teu carnet!

Regal

10%

Descompte en totes les assegurances de Regal de nova contractació: Regal auto, Regal moto, Regal llar

- Truca al 902 300 221 i indica que ets soci del FC Barcelona www.regal.es O bé entra al web del club, a les ofertes especials de socis

VISA BARÇA
QUOTA ANUAL GRATÛTA PER ALS SOCIS DEL BARÇA I MOLTS AVANTATGES BLAUGRANA

Amb la Visa Barça podràs lluir el teu barcelonisme sense canviar de banc o caixa. I podràs jugar al Camp Nou (www.busquemtitulars.com)

- Sol·licita-la a qualsevol oficina de "La Caixa" o al 902 239 498

Des de **10%**

Descompte en serveis de reprografia i impressió gràfica en qualsevol de les seus d'Artyplan

- Presentant el carnet de soci. www.artyplan.com

Per només

69 €

Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €) per la compra del primer lot monodosi de cafè i te.

- Truca al 902 222 216 o visita www.aevending.com

Gaudeix d'una **SUBSCRIPCIÓ ANUAL GRATÛTA**

El quiosc digital de les revistes en català.

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat d'Ofertes especials

FCBARCELONA
més que un club

FCBWEBMAIL
EL CORREU ELECTRONIC BARÇA TOTALMENT GRATÛT

Crea el teu compte de correu Barça personalitzat amb el domini elteunom@socis.fcbarcelona.cat

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat Correu electrònic Barça

FCBMUSEU
VISITA GRATÛTA AL NOU ESPAI MULTIMÈDIA

Una experiència única al món, que et farà emocionar i vibrar amb els millors moments del Barça de les 6 copes.

- Més informació a www.fcbarcelona.cat (secció Club) a l'apartat Tour Camp Nou i Museu

ACTUALITZA
EL TEU CORREU ELECTRÒNIC

Encara no reps els butlletins electrònics al teu mail?

Registra't a:

www.fcbarcelona.cat (secció Socis)

envia un email a oab@fcbarcelona.cat

truca al 902 1899 00

Fes el triplet!

Per cada tres productes –un de cada marca– dels patrocinadors* del FC Barcelona guanya un premi segur.

Estrella Damm
sorli discau
BORGES
FONT DOR
LLET NOSTRA

Tens 10.000 Ecobosses com aquesta i milers de regals més!

Estrella Damm recomana el consum responsable.

sorli discau

Units per una mateixa passió

AMB ELLS

A SEVILLA

BETFAIR T'HI PORTA GRATIS.

Ets soci i encara no ets usuari de Betfair?
Registra't i guanya un cap de setmana
per veure el Sevilla-Barça del 8 i 9 de maig
per a tu i el teu acompanyant.

Només has de seguir aquests passos:

- 1** Obre un compte a Betfair entre el 15 i el 25 d'abril.
Fes-ho a www.betfair.com fent servir el codi FCB912.
- 2** Envia'ns un correu a promociones@betfair.com
amb el teu nom complet, el teu nom d'usuari a Betfair
i la resposta a la pregunta: A qui fitxaries per l'any vinent?
- 3** Automàticament entres al sorteig d'un viatge a Sevilla
i dues entrades per veure el partit.*

PROMOCIÓ
EXCLUSIVA
PER A SOCIS

Atenció al client: 902 886 045

(*) Termes i condicions: 1. El sorteig està obert a qualsevol persona major de 18 anys. 2. Per poder entrar al concurs, els participants han de registrar un compte a Betfair entre el dijous 15 d'abril i el diumenge 25 d'abril. 3. Tots els participants entraran al concurs i el guanyador serà seleccionat de forma aleatòria per Betfair. 4. Un membre de l'equip de Betfair es posarà en contacte amb el guanyador. Si no rep resposta del guanyador en el temps especificat, es seleccionarà de forma aleatòria un nou guanyador. 5. S'aplicaran els Termes i condicions estàndard de Betfair. Entra a <https://promotions.betfair.com/terms-opt-in-cat> per conèixer-los.

 betfair

OFFICIAL BETTING PARTNER

